

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ
Νικήτα, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➔ — Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῆ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

‘Οτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

‘Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ’ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

‘Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

‘Εγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον
αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι
με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.
Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς
μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὸ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὸ
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε

ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ

ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Κ υ

ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α

κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς

τ η φ ω ω ν η τ η ς δ ε η σ ε ε ω ω ς

μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ς σ ε ε

ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ρ

Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η

μου ^β _κ ως θυ μι α α μα α ε νω πι

ι ι ο ο ο ον σου ^ν _ρ ε παρ σις των

χει ει ρω ων μου θυ σι α ε ε σπε ρι ι

νη ^Δ _ρ ει σα ακου σον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ρ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι

τα χειλημου ^ν _ρ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι προ
φα σεις εν α μαρ τι αις **ν**
δ

Γ υν αν θρωποιςερ γα ζο με ε νοιςτην
α νο μι ι αν **β** και ου μη συν δυ α
σω με τα των ε κλεκτων αυτων **ν**
δ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με **β** ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να τω την κε φα λην μου **ν**
δ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι ι αις αυ των **Δ** κα τε
δ

ποθησαν εχομενα πετρας οι κρι

ται αυτων ^υδ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ^βλ ωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην ^υδ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δδ επισοι οι ηλπισαμη αν

τα νελης την ψυχην μου ^υδ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι ^βλ και απο σκανδαλων

των εργαζομένων την ανομιάν **ν**
δ

Π εσούνται εν αμφιβληστρο
αυ

ρ
δ
των οι αμαρτωλοι καταμονας ει

β
λ
ν
δ
μι εγω **λ** εως αν παρελθω **ν**
δ

Φ ωνη μου προς Κυριον εκεκρα

ξαφωνη μου προς Κυριον εδεη

ν
δ
θην **ν**
δ

Ε κχεω ενωπιον αυτου την

δεησιν μου την θλιψιν μου ενωπι

ον αυτου απαγγελω **ν**
δ

Ε ντω εκλειπειν εξεμου το πνευ

μαμου **β** και συ εγνωστας τριβουςμου **ν**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ

ο μην **Δ** ε κρυψαν πα γι δαμοι **ν**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και

ε πε βλεπον **β** και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκωνμε **ν**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ**

και ουκ ε στιν ο εκ ζη τωων την ψυ χην

μου **ν**

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε

ει ει πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις

μου ει εν γη ζων των **δ**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **δ**

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ

περ ε με **δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

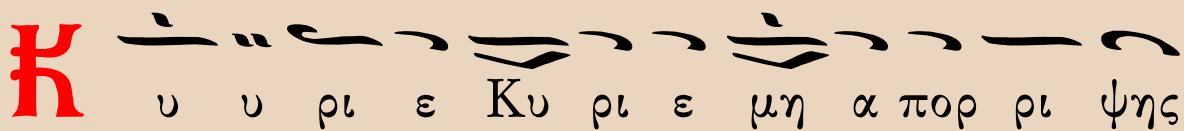
Ε σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην

λα τρει αν σοι Χρι στε ε προσφερο μεν ο ο

τι ηυ δο κησαστου ε λε η σαι η μας

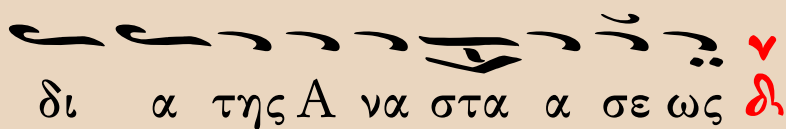
δι α της Α να στα α σε ε ως

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

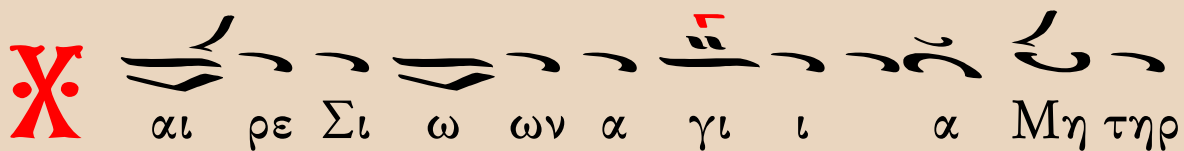
Κ υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ψης

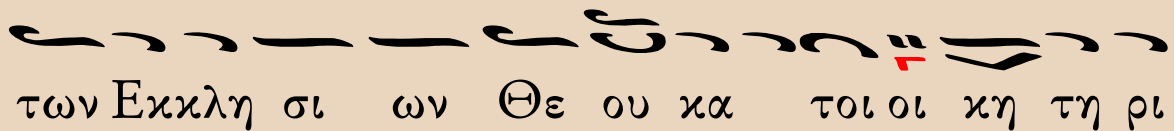
η μας α πο του ου προ σω που σου

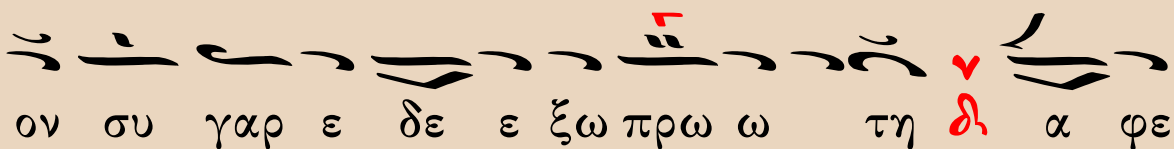
λα ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ως

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χ αι ρε Σι ω ων α γι ι α Μη τηρ

των Εκκλη σι ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι

ον συ γαρ ε δε ε ξω πρω ω τη

σιν α μαρ τι ων δι α της Α να στα α

σε ε ως δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ

των αι ω νων γεν νη θεις δ επ ε σχα των

δε των χρο νων ο αυ τος εκ της Α πει ρο

γα μου σαρ κω θεις βου λη σει σταυ ρω σιν θα

να του υ πε μει νε δ και τον πα λαι νε

κρω θεν τα α αν θρω πον ε σω σε δι

α της ε αυ του ου Α να στα α σε ως δ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Την εκ νε κρωνσου Α να στασιν δο ξο
λο γου ουμεν Χρι στε δι η ης η λευθε ρω
σας Α δα μι αι ον γε ε νος εκ της του
Α δου τυ ραν νι ι δος **δ** και ε δω
ρη σω τω κο σμωως Θε ος ζω ην αι ω
νι ον και το με γα ε ε λε ος **δ**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε
ου μο νο γε νες ο προ σπα γεις εν τω Σταυ
ρω και α να στας εκ τα α φουτρι η η

μερος δ

Καὶ τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. δ'. Ὡ του παραδόξου θαύματος

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Πάτερ Ἰωάννη Ὁσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερεις, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

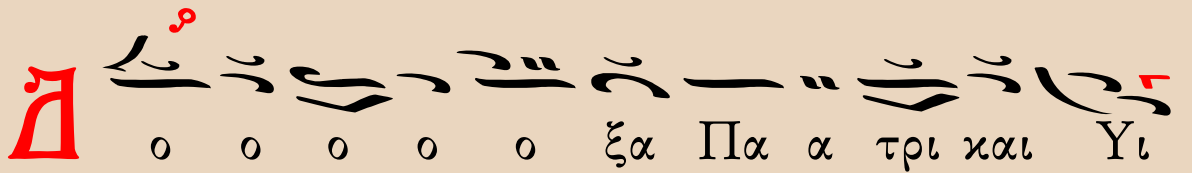
Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσει τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν τὴν τούτου Μάκαρ, καὶ ὠραιότητα, ἧς ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις ἀληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὁσιε.

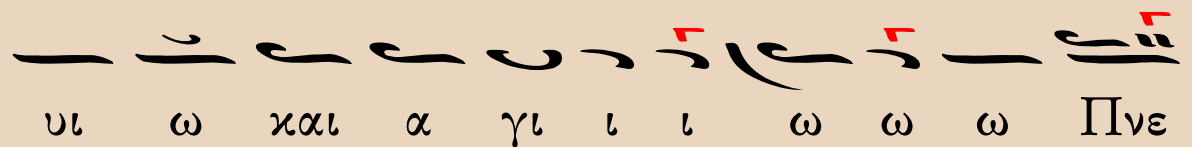
Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

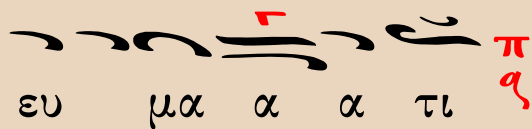

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς
Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω
τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος τῷ
Παντεπόπτῃ, κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον
ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει
δουλωσάμενος τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

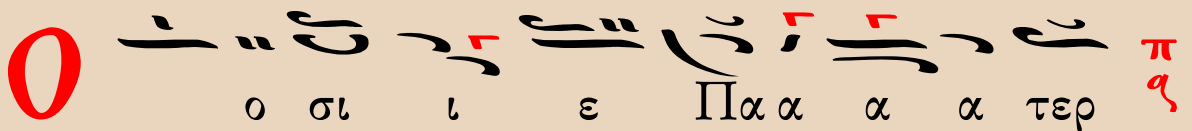

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

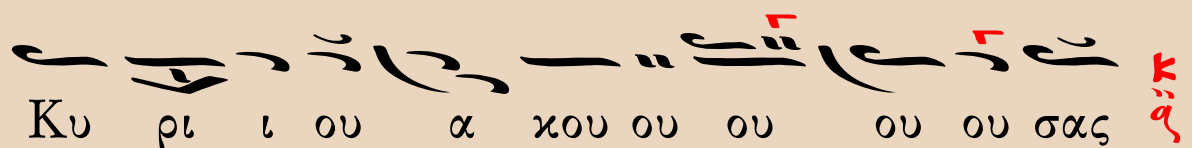

Δ
ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι

Ο
ο σι ι ε Παα α α τερ

της φω νης του Ευ αγ γε λι ι ου του

Κυ ρι ι ου α κου ου ου ου ου σας

το ον κο σμο ον κα τε ε ε ε λι

ι ι ι πες κ τον πλουτον και τη ην δο ο ο

ξα αν εις ου δεν λο ο γι σα α α α

α με ε ε ε νος π ο θεν πα α α

σιν ε ε βο ο ο ο ας κ α γα πη

σα τε το ον Θε ε ον Δ και ευ ρη

σε τε χα ρι ιν αι ω ω ω ω

ω νι ι ι ι ον π μη δεν προ τι μη ση

η τε της α γα α α πη ης α αυ του κ

ι να ο ο τα αν ε ελ θη εν τη δο δ

ο ο ξη η α α αυ του Δ ευ ρη ση

τε α να α πα αυ σιν Δ με τα α πα

ω ω ποι οίς συ να νε ε ε στραα α

α φη **δ** εκ Παρ θε νου ου γαρ α α γνης **Δ**

σαρ καπροσ λα α α βο με ε νος **β** και εκ

ταυ της προ ε ελ θων με τα της προσ λη η

η η ψε ε ε ε ως **δ** εις ε ε στιν Υι υι

ος **Δ** δι πλουστη ην φυ υ υ σιν αλλ ου την

υ πο ο ο ο στα α α α σιν **δ** δι ο

τε λει ον αυ τον Θε ε ον **Δ** και τε λει

ο ο ον αν θρω ω πον **β** α λη θως κη

ρυ υ υ υτ το ο ο ον τες **Δ** ο μο

λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον

η η η η μων δι ον ι κε τε ευ ε Μη

τηρ α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε δι ε

λε η θη η ναιτας ψυ χας η η μω ω ω

ων δι

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις: Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος λ' δ' Νη.

Α νηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο

κα τα βας εξ ου ρα νου **Δ** ηλ θες ε πι θα

να τον η ζω η η η η α θα να τος **δ** προς

τους εν σκοτει το φως το αληθινον

προς τους πεσοντας η πααντων Α να

στασις **Δ** ο φωτισμος και ο Σωτηρη η

μων δο ο ξασοι **δ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Χ ριστον δο ξο λο γη σω μεν τον α να

σταν τα εκ νεκρων **δ** ψυ χην και σω μα

γαρ α να λα βων τω παθει απ αλ λη λων

δι ε τε με **β** της α χραν του μεν ψυ χης

εν Α δη κα τελ θου ουσης ον και αι ε σκυλευ

σε τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το

α α γι ον σω μα **Δ** του Λυ τρω του ου

των ψυ χω ων ημων **Δ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις **Δ** δο ξο

λο γου ου μεν Χρι στε **Δ** την εκ νε κρων σου

Α ναστασιν **Δ** δι ης η μα ας η λευ

θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου

και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ος **Δ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς

μακρότητα ἡμερῶν.

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των

α κα τα λη πτε ε Ποι η τα ου ρανου

και γης Δ δι α Σταυρου πα θων ε μοι α

πα θει α αν ε πη γασας ν τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη

συν α νε στη σας τον Α δαμ χει ρι παν

το δυ να α μω β λ Δο ξα τη ση η τρι η

με ε ρω ε γερ σει Δ δι ης δε δω ρη

σαι η μι ιν την αι ω νι ον ζω ην και

ι λα σμον α μαρ τι ων ως μονος ε ευ

σπλαγχνος

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Ὁ ὁ ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

ον ε πι ι γη ης αγ γε ε ε

λον και εν ου ρα νοις α αν θρω πο

ο ο ον Θε ε ε ε ου του κο ο σμου

τη ην ε ε ευ κο σμι ι αν την

τρυ φην των α γα θων και των α ρε ε των

των α σκη των το καυ χη η μα Ι ω α

α αννην τι ι μη η η σω ω ω μεν

πε φυ τευ με ε νο ος γαρ εν τω οι οι

κω ω του Θε ε ου ε ξην θη σε

ε δι ι ι και αι αι ω ως και ω

σει κε δρος εν ε ε ρη η η μω ε

πλη θυ νε τα ποι οι μνι ι α Χρι ι στου

των λο γι κω ω ων προ βα α των εν

ο σι ο τη η η τι και δι και

αι ο συ υ υ υ υ νη

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας των

αι ω νων Α α μην

Ω

θαυματος και αι αι νου πα αντωντω

ων πα λαι αι αι θαυμα α των τις γαρ ε γνω

Μη η τε ε ε ρα α α νευ αν δρος τε

ε ε το ο κυι υι υι αν και εν αγ

κα α λαι αι αις φε ε ρουσαν τον α πα

σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο

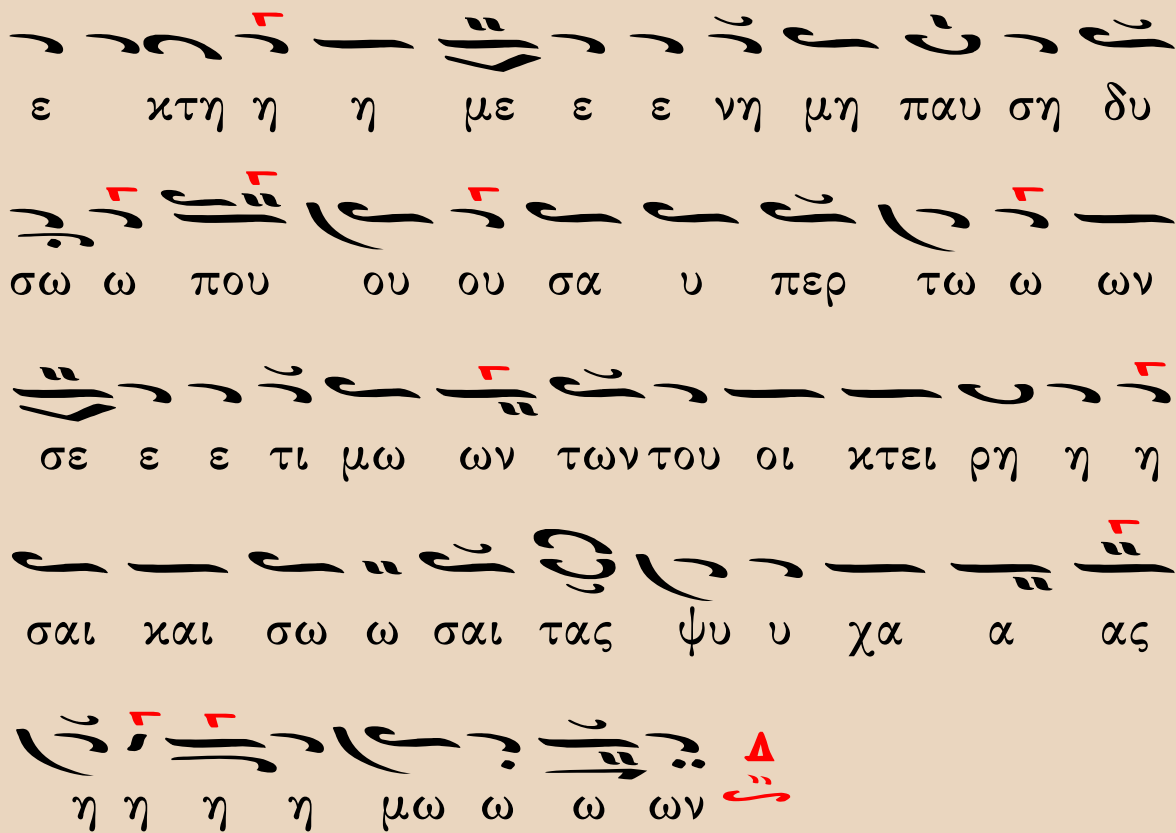
ο ο ον τα Θε ου ου ε ε στι βου λη

το ο κυ η η η θεν ον ως βρε ε φο ος

Πα να γνε σαις ω λε ε ε εναις βα στα α

α σα α α σα και μη τρι κην

παρ ρη σι αν προς αυ τον κε ε ε

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ‘Αγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος: Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ' δ' Γα.

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ ἤ λ θ ε ς ὁ ο Ε υ σ π λ α α γ

χνος δ τα φην κα τε δε ξωτρι ι η με ε

ρον δ ι να η μας ε λευ θε ρω σης των

πα θων η ζω η και η α να στα σις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι δ

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ταῖς των δα κρυων σου ρο αις της ε ρη

μου το α γο νον ε ε γε ε ωρ γη η σας

και τοις εκ βα θους στε ναγ μοις εις ε κα

τοντουςπονους ε καρποοφορηησας

καιγεγοναςφωστηρητοικουμενηλαμ

πωντοιςθαυμασιν Θεοκτιστε Πατηρη

μων Οσιιεπρεσβευε Χριστω

τω Θεωσωθηναιταςψυυχαςηη

μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο δι η μαςγεννηθειςεκ Παρθενου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας
και Ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα ρι
δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει
ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων
δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε
σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω
τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
ο ο ο ο ον

‘Ο Διάκονος· Σοφία.
‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.
‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ
παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ
ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ
προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς, τοὺς ἄνωθεν
μεμυημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν
δοξάζομεν, αἰδίου συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς
προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι,
δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν,
τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ
μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν
ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς
δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον,
κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,
ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν

ἀπολύτρωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ
θρόνου Ἡσαΐας κατεΐδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβείμ,
καὶ Σεραφείμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις,
μοναδικόν τρισυπόστατον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν
Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως,
καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι,
κατειληφότες ἓνα, Θεόν τρισήλιον σέβομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ
ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ
φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυῆς φῶς τὸ
Πνεῦμα, τὸ παντουργόν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρός, Παρθενομῆτορ Μαρία, τοῦ
τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος
Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί
μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰὲ τῆ ἁμαρτία, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῆ ῥαθυμίας, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογεννητορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμνην σου,

ᾠ α' Χορός· ἦν ἐκθήσω Πανάμωμε.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανείς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις· ὃν ὕμνοῦμεν αἰὲ καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς

πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ
τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ
ὑποστάσει, βοῶντες. Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς
δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων
συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἄορατε,
πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόανθρωπε, Τριάς
σεπτῆ καὶ θεαρχική, μή μου ἐπιλάθῃ, τοῦ σοῦ
οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέθου
σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος,
Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ, Κόρη καλλονήν,
καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε,
τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,
Ὁ β' Χορός: ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Συναΐδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον,
σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ
συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν. θεαρχική Τριάς
ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον
ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ
Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ
συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς
φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεῆμων,
θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ
διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε,
Θεοχαρίτῳτε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ
τῶν πταισμάτων,

Ὁ α' Χορός· τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι,
μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις
ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν
στόμασι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον
διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς
ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ
σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος,
ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε
Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε,
ναὸν καὶ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱεσείαις, καὶ συντήρησον
ἀλώβητον.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ
Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως,
ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν
καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις. Ἅγιος εἶ,
Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ
σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου
Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν
Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου
κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον
ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ
τῆς ἐτάσεως,

‘Ο β’ Χορός· μὴ αἰσχυνηθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

ᾠδὴ ζ’. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ
νῦν, καθάπερ πάλαι καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς
Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

‘Ο νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος, ὁ γεννηθεὶς
ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως
ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς Μονάρχᾳ τρισήλιε ψάλλω
σοι. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ
φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν
δοῦλόν σου ζώωσον,

‘Ο α’ Χορός· καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι
μόνη Ἀγνή.

Ῥδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
‘Ο φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον,
καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεὸς
ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν
σκοτεινήν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον
καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σὲ καὶ
δοξάζειν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θειότατοι,
πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν
δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου,
ἀγαθαρχική, θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία,
πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν,
πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον,
τελεταρχικὴν, ἀγαθουργόν ἀόριστον, αἰτίαν
ἀναίτιον, ποιητικὴν αἰδίον, προνοητικὴν, καὶ
σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ’ οὐσίαν, καὶ
Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφεράς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας,

Ὁ β' Χορός: καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον φιλάνθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτὴρ μου παρθενικήν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως τη η ην υ υ
πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α
α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και
πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να
να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Αναγνώστης:

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος, έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν και αεί και είς τούς αιώνας τῶν αιώνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ίλάσθητι ταίς άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας ήμῖν. ‘Αγιε, έπίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας ήμῶν, ένεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ κάτωθι Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν, μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν Γ δ̣ ευ λο γη με νος ο ε ερ

χο μενος Δ̣ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι

ου Γ δ̣

Ἄτερον, Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν Γ δ̣ ευ λο γη με νος ο ερ χο

μενος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος πλ. δ' ᾠδὴ Γα.

ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος τα φην κα τε δε ξωτρι ι η με ε

ρον ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων

πα θων η ζω η και η α να στα σις η

μωων Ο σι ι ε **Γ** πρεσβευ ε Χρι στω

τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η

Γ
μων **Δ**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ᾠχος ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος **Δ** μη πα ρι

δης οὐς ἐπλασας τῆ χει εἰ ρι σου **δ** δει

ξον τῆν φι λαν θρω πι ανσου ε λε η μων

δε ξαι τῆν τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

σβευ ου σαν υ περ η μων **Δ** και σω στον Σω

τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

ο ο ο ο ον **δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄνестης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναιξὶν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρῦων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. **Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.**

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις

προσέταξας γυναίξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεΐδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐίας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημᾶ σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· Παύσασθε τῶν

δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κρᾶξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α΄.

π
α

Θ

υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου
κ
α

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Α ι ι α αν πρω ω ι **κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ** προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι **κ** α αλλ ε πε ε ε στη η

τερ ε ε νη η χου ου ουν το ^κα Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων ^δτι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ^κως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ^δ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι ^κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε ^δ και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ**α τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α **δ**α ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **δ**α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **δ**α κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ**α Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **δ**α

και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**α

ζω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ**α ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας ^κα χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πησπα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ^Δι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ^κο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α ανθρωπος ^Δι

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κα Αλ

λη η λου ου ι α ^κα Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος ^Δι

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κα Αλ

λη η λου ου ι α ^κ_α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος ^Δ_δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ_α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π_α χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α ^κ_α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^π_α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ὁ Χορός: Ἀμήν.

‘Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον. “Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεπορθῶς, ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδιά μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκῶς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὔς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὖθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰώνιαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοιδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. **(Δὶς)**

Στίχ. Αἶνει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλὸν τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών,

Ὁ β' Χορός· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ε

Ἀ ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ
θι σε τε ρα τουρ γου σα πο τε **Γ** Μω σα ι
κη ρα α βδος σταυ ρο τυ πως πλη ξα σα **Δ**
και δι ε λου σα θα λασσαν **Δ** Ι σρα ηλ
δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι
ε σωσεν **Γ** α σματω Θε ω α να μελ ποντα **Δ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ὠδὴ α΄ ᾠχος πλ. α΄ Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὠμοιώθην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· καὶ γὰρ οὕτω πέπληγμαί, ταῖς ἁμαρτίαις μου.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ παρίδης ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· καὶ γὰρ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰατρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μάστιξιν, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὐς ἐπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν φωτί ἀύλῳ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὁσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπιβάς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, Ὁσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Γ **Δ** **Ο** στε ρε ω σαςκα ταρ χαςτους ου

ρα νους εν συ νε σει **Γ** **Δ** και την γην ε πι

υ δα των ε δρα σας **Δ** εν τη πε τρα με Χρι

στε της Εκκλη σι ας στη ρι ξον **Γ** **Δ** ο τι ουκ

ε στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λανθρω

Γ
Δ
πε **Δ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε

Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου
πέιρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει,
τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου
Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν
δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα,
Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν,
ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες,
ὑμνοὶς ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α΄. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅδῳ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ δεινῶς ὀδεύων
τετραυμάτισμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ'
ἀνάστησόν με δέομαι.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν
τοῖς μώλωψιν, ἡμιθανῆ τῶν παισμάτων μου· ἀλλὰ
ἴασαί με Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ

παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἄγνη, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνομφε.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὁσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὁσιε ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὡσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἄγνη τάραχον Μητέρα Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

‘Ο Οἶκος.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὡσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείους θεσμοὺς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην κτησάμενος ταπείνωσιν, δι’ ἧς ἀνυψώθης· διὸ καὶ ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀενάοις, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸν ἄχραντον Σταυρόν, σοῦ Σωτῆρ ἡμῶν ὡς ὄπλον σωτηρίας κατέχοντες, ἐν αὐτῷ σοι βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθὼν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ πάντων Θεὸς ὡς πολυέλεος.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναλάμψας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἀπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· πάσας στηλιτεύσας μὲν,

τῶν δαιμόνων ἐνέδρας· σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ,
τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, ὧ Ἰωάννη, κλῖμαξ
ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους
σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. "Ὁμοιον.**

‘Ο ἐπὶ θρόνου χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς
κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου
κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου
σαρρικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν
ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας,
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ
σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα
πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

‘Ο Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς
ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις
συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ
Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ
νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Στίχοι

Ῥυσθεὶς βίου Νικήτας, ὡς στρουθὸς πάγης,
Πτεροῖς νοητοῖς ἵπταται πρὸς τὸν πόλον.
Νικήταν καλέουσι τρίτη ἐπὶ δῶρα θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Στίχοι

Ζῶντος Θεοῦ σὺ θεῖος ὑμνητῆς Πάτερ,
Ἐγὼ δὲ σοῦ θανόντος ὑμνητῆς νέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἐλπιδηφόρου.

Στίχοι

Εἶφους ἀληθῆς μάρτυς Ἐλπιδηφόρος,
Θεὸν φέρει ἄψευστον εὐελπιστίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Δίου.

Στίχοι

Βαλὼν κεράμω δυσσεβῆς Δίου κάραν,
Ὡς σκεῦος αὐτὴν συντρίβει κεραμέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βυθονίου.

Στίχοι

Ὁ Βυθόνιος εἰς βυθὸν βεβλημένος,
Τὴν κλῆσιν εὗρεν εἰς προφητείαν τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Γαλύκου.

Στίχοι

Δηχθεὶς ὁδοῦσι Γάλυκος τῶν θηρίων.
Θηρὸς νοητοῦ τοὺς ὀδόντας συντρίβει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰλλυριοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιῶνος.

Στίχοι

Ἐκ Μυρσιῶνος, Ἰλλυριέ, πρὸς πόλον,
οὐχ ὡς ὁ Χριστὸς ἐξ Ἐλαιῶνος φέρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν,
μνήμην ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος, τοῦ
Σιναΐτου.

Στίχοι

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,
Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.
Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
 Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
 Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βου.

ᾠδὴ Α'. Αἶ νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος **β λ** και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι **β λ** και ο φθη σο ο

μαι αι **Δ δ** φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων **π ρ** και α α σω ω γη η θο ο

Ο β' χορός: με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α **β λ**

Ωδὴ Γ'. **Τ** ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε **Δ δ** η

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον π και εν τη η η θει α α δο

ξη η η σου ου Δ ρ στε φα α α α α

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον β λ

Ωδὴ Δ'. **F** ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην β λ τη

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

ου υ υ ψι στουου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ Δ κα τα α

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε Β λ

Ὠδὴ Ε΄.

Ξε στη η τα συ υμ πα

αν τα α π ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου Δ συ υ υ γα α α

α αρ α πειει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε β ε σχες εν μη η η η η

τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οισ υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α

Ὠδὴ 5. **F** ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

Ξα ζο ον τε ες **β λ**

Ὠδὴ Ζ'. **Ο** υκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α **β λ** αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον **β λ** Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε **π ρ** ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος **Δ** και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει **β λ**

Ὦδὴ Η΄.

Α ^χι νου μεν ευ λο ^χγου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β** ^χ

Π αι αι αι αι δας **Δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β** ^χ ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ** ^δ το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

νος **π** ^ρτην οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α ^π και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε ^Δ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α ας ^{β λ}

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α'.

^Α νοι ξω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευματος ^{β λ} και λο γον

ε ρευ ξομαι τη Βα σι λι δι Μητρι ^{β λ} και

ο φθη σομαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ^{π ρ}

και α σω γη θο με νος ^{Ο Β' Χορός:} ^Δ ταυ

τηςτα θαυματα **β λ**

Ὠιδὴ Γ'. **Τ** ους σου ους υ μνο λο γους

Θε ο το κε η ζω σα και α φθονος πη

γη **Δ δ** θι α σονσυγκρο τη σα ανταςπνευ μα

τι κον στε ρε ω σον **π ρ** και εν τη θει α

δο ξησουστε φα νων δο ξης α ξι ω σον **β λ**

Ὠιδὴ Δ'. **Τ** ην α νε ξι χνι α στον

θει αν βου λην **β λ** της εκ της Παρ θε νου σαρ

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου **π ρ** ο ο προ

φητης **♂** Αβ βα κουμ **Δ δ** κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε **Δ δ** δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε **β λ**

Ὡιδὴ Ε΄.

Ε

ξε στη τα συμπαν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου Δ σου υ γαρ α

πει ρο γα με Παρ θε ε νε β ε σ χ ε ς ε ν

μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε β σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα β

Ὡιδὴ ΣΤ΄.

Τ

ην θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ε ς

της Θε ο μη το ρος π δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν Δ τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες β

ᾠδὴ Ζ΄.

Ουκ ελατρευσαν τη κτισει

οι οι θεοφρονες παρα τον κτισαν τα

αλλα πυροσ απειλην ανδρειως πα

τησαν τειροντες εψαλλοον Υπε

ρουμενη τε **π**οτων πατερωων Κυ

ριος και Θεος ελογητοος ει

ᾠδὴ Η΄.

Αινοουμεν ελογοουμεν

και προσκυνοουμεν τον Κυριον

Παιαιδας ευαγεισεν τη καμιι

νωοτοοκοστης Θεοτοκουδιεσω

σατο **Δ**τοτεμεν τυπουμενος νυν

 δε ε νερ γου μενος ^π την οι κου με νην α

 πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν Τον

 Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και

 υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

 ω ω να α α α ας ^β

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

 ρι ον ^β (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ ἁ' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ ἁ' Χορός.

Ἦ Ἦχος **Δ**ι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου **Δ** και κα τα

το πληθος των οικτιρμων σου εξαλει

ψοντο ανομημα μου

Eπιπλειον πλυνον με απο της α

νομια μου και απο της αμαρτι

ια μου καθαρισον με

Oτι την ανομιαν μου εγω

γνωσκω και η αμαρτια μου εγω

πιον μου εστι δια παντος

Cοι μωνημαρτον και τοπονηρον

εγνωπιον σου εποιησα οπως

ανδικαιωθης εντοις λογοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I ————— Δ
δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι Χ

P —————
αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A —————
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πεινω με να

Απο στρεψον το προσωπον σου α

πο των αμαρτιων μου και πασας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Καρ δι αν θα ραν κτισον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευμα ευθες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα ατοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Αποδος μοι την α γαλ λι α σιν του

σωτηριου σου και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανουςτας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θεος της σωτηριας μου αγαλλια

σεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην

σου

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις

και το στομα μου ανοιγει την αινε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου **δ** να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον **δ** αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον **δ** ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

δ Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ

νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε αι σχραιοι γαρ κα τε

ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας

Ἦχος λ Πά

λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θοστων ι κτιρ μων σου ε ξα λειπον

το α νο ο μη μα α α μου π

α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας χ τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

ε ως αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των

Σεραφιμ την αδιαφθορας Θεον

Λογοντεκουσαν την οντως Θεοτο

οκονσεμεγααλυνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ.

Την τιμιωωωτεεεραντων

Χεερουβιμ και ενδοξοτεε

ραν α συυυγκριιιτωστων Σεε

ρα αφιμ **β** λ την α δια φθοοορωσ

Θεεοον Λογοντεεεκουουου

σαν **β** λ την οον τωσ Θεοτο

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν β λ

Ὁδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τω ω ω δε π α υ λων

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α β λ τα ι ε ρα α θα αυ μα

α σι ι ι α της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω **Δ** Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε **β λ** Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε **β λ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Α πας γη γενησκιρτα τω τω πνευμα τι

λαμ πα α δου χου μενος **β λ** πα νη γυ ρι ζε τω

δε **π ρ** α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

σα **β λ** τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε

ο μη η το ο ρος **Δ** και βο α α τω Χαι

ροιςπαμμα κα ρι στε **β λ** Θε ο το κε α γνη

η α ει παρ θε νε ε ε ε ε β λ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠχος β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠχος α' Χορός· Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠχος β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον η'.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μὴ μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Τοῦ ᾠσίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν ἐξέκλινας, καὶ ἀτροφία τὴν σάρκα, μαράνας ἀνεκαίνισας, ψυχῆς τὸν τόνον ᾠσιε, καὶ δόξαν κατεπλούτησας, οὐράνιον αἰδίμε· διὸ μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας, ἀπορρήτως
τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν
δ' ἐλκύσαντα, Ὅσιων δῆμους· μεθ' ὧν σε,
ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ π δ Νη.

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον δ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ου ρα α νων αι

νει ει τε α αυ το ον εν τοις υ υ υ

ψι ι ι ι στοις δ Σοι οι πρε πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω δ

Α λ νει τε α αυ τον πα αντες οι αγ γε

λοι οι οι οι α α α αυ του δ αι νει ει

ει τε α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α

μεις α αυ του Δ Σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω

Θ ε ε ε ε ω δ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νῆ.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κ υ υ ρ ι ε ει και κρι τη ρι ω

πα ρε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος

αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο νου τω

Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος και α

να στα ας εκ νε κρων τον κο σμον η

λευ θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο

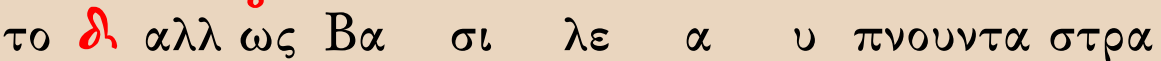

τρι ου ως οι κτιρ μων και Φι λα ανθρω

προς

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

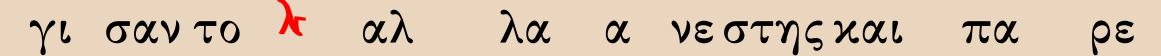

Κ
υ υ ρι ε ει και ως νε κρον εν

μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν

το αλλ ως Βα σι λε α υ πνουντα στρα

τι ω ται σε ε ε φυλαττον και ως

ζω ης θη σαυ ρον σφρα γι δι ε σφρα

γι σαν το αλ λα α νεστης και πα ρε

σχεσ α φθαρ σι ανταις ψυ χαι αις ημων

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κ υ υ ρ ι ε ο ο π λ ο ν κ α τ α τ ο υ δι

α β ο λ ο υ τ ο ν Σ τ α υ ρ ο ν σ ο υ η η μ ι ν δ ε δ ω

κ α ς ρι φ ρ ι τ τ ε ι γ α ρ κ α ι τ ρ ε μ ε ι μ η φ ε ρ ω ν

κ α θ ο ρ α ν α υ τ ο υ ο υ τ η ν δ υ ν α μ ι ν ο ο

τ ι ν ε κ ρ ο υ ο υ ς α ν ι σ τ α και θ α ν α τ ο ν

κ α τ η ρ γ η σ ε δι α τ ο υ τ ο π ρ ο σ κ υ ν ο υ

μ ε ν τ η ν τ α φ η ν σ ο υ κ α ι τ η ν Ε ε γ ε ρ σ ι ν

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο Α γ γ ε λ ο ς σ ο υ Κ υ ρ ι ε ο τ η ν

Α ν α σ τ α σ ι ν κ η ρ υ ξ α ς τ ο υ ς μ ε ν φ υ λ α

κας ε φο βη σε **β** τα δε Γυ ναι α ε φω ω

νη σε λε γων **ν** Τι ζη τει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων **Δ** α νε στη Θε ος ων και τη

οι κου με νη ζω η ην ε δω ρη η σα

ν
το **δ**

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὁσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερεις, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Μακάριος ἄνῆρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν τὴν τούτου Μάκαρ, καὶ ὠραιότητα, ἧς ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου, ἀναλαβόμενος τῷ Παντεπόπτῃ, κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος τοῦ θείου Πνεύματος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι **π**

Δ ευ τε ερ γα σω με ε θα εν τω μυ

στι κω ω αμ πε λω ω ω ω ω νι ^π_ρ

καρ πους με ε τα α νοι οι ας ^Γ_{ρρ} εν

του τω ω ποι ου ου ου ου με ε ε ε

νοι ^π_ρ ουκ εν βρω μα σι και πο μα σι

κο ο πι ι ω ων τες ^Γ_{ρρ} αλλ εν προ σευ

χαις και αι νη η στει ει αις ^Γ_{ρρ} τας α α ρε ε

τα α ας κα τωρ θου ου ου ουν τες ^π_ρ

του τοις α ρε σκο με νος ο Κυ υ ρι

ο ος του ου ε ερ γου ^Γ_{ρρ} δη να α

ρι ο ον πα ρε ε ε ε χει ^π_ρ δι ου

ψυ χας λυ τρω ται χρε ους α α μα αρ

τι ι ας ρ ο μο νος πο ο λυ ε ε

ε ε λε ε ε ε ος π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος ᾠ̅ Π̅α̅.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω δ̅ και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ξαν ^π_ρ

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος ^Δ_δ Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνευμα ^π_ρ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ^Δ_δ ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας του

κο σμου ^π_ρ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας **π**
ρ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος **Δ** Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **π**
ρ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να **Γ** και εις τον αι ω να του αι

ω νος **π**
ρ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη η ναι η μα ας ^π_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων ^Δ_δ και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην ^π_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

^π_α
ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου ^π_ρ

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω

ει πα Κυ ρ ι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π_ρ

Κ υ ρ ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι

δα ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου ^π_ρ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο ο με θα φω ως ^π_ρ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις

γι νω σκου σι σε **Δ** **δ** Α γι ος ο Θε

ος **Δ** **δ** Α γι ος ι σχυ ρος **Δ** **δ** Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας **π** **ρ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι **Δ** **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην **Δ** **δ**

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον

χ
η μας **π** **ρ**

Δ γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** **δ**

Δ α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**
δ

Α α γι ο ος α α θα α

να α α τος **Δ** ε λε ε ε η η η

σο ον η η η μα α α ας **π**
α

Χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν **Δ** Α σω μεν τω α να σταν

τι εκ τα α φου και αρ χη γω της ζω ης η

μων **π** κα θε λων γαρ τω θα να **α**

τω ω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε **Χ** ο ο ο ος **π**
α

Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ει

ξα αν τι το ο φως **κ** Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω **κ** και ε πι

γης ει ρη η η νη η **π** εν αν θρω ποι

οις ε ευ δο κι ι ι ι α **π**

Υ μνου ου με ε εν σε ε ευ λο

γου με εν σε **κ** προσκυ νου ου μεν σε **γ**

δο ο ο ξο ο λο ο ο γου ου

με ε εν σε **κ** ευ χα ρι ι στου με εν σοι

δι α την με γα α α λη η ην σου ου

ου δο ο ο ο ο ξαν π ρ

Κ υ υ ρι ι ι ε ε βα σι ι

λευ Δ ρ ε που ρα α νι ι ε ε Θε ε κ ρ

Πα α τε ερ παν το κρα α α τος κ ρ Κυ

ρι ι ε ε Υι υι ε μο νο ο γε ε

νες κ ρ Ι η σου ου Χρι ι στε ρ ρ και

Α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ

μα π ρ

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ο Θε ε

ος Δ ρ ο α μνο ο ος του Θε ε ου κ ρ ο

Υι ο ο ος του Πα α τρος Δ ρ ο ο αι αι

αι αι ρω ων κ^α την α μαρ τι αν του

ου κο ο ο σμουου Δ ε λε η η σον

η η μας κ^α ο αι αι αι αι αι ρω ων τας

α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

σμου π^α

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι π^α την

δε ε η η σιν η η μων κ^α ο κα

θη η η με ε ε νος κ^α εν δε ξι

α α α του Πα α τρος π^α και ε λε

ε ε η η η σον η η η μας π^α

Ο τι συ ει μο νος Α γι ι ι ι

ος **Δ** σου ει μο νο ος Κυ υ ρι ι

ι ος **κ** Ι η σου ους Χρι ι στος **Γ** εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος Α α α μην **π**

Κ αθ ε κα α α στην η με ραν ευ

λο γη σω ω σε και αι νε ε ε ε σω

το ο νο ο μα α α σου **Δ** εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του ου

αι ω ω ω ω νος **π**

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε **κ**

εν τη η με ε ρα α τα α α α αυ

τη ^Δδ α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η η μας ^ππ

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ

υ ρι ι ι ε ^ππ ο Θε ε ος ^Δδ των

Πα τε ε ε ερων η η μων ^κκ και αι αι αι

νε ε τον ^Δδ και αι δε δο ξα σμε ε ε

νον ^ΓΓ το ο νο μα α α σου ει εις

του ους αι αι ω ω ω ω να

ας Α α α μην ^ππ

Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ^ΓΓ το ε

λε ος σου ου ε εφ η η η μας ^κκ

κα θα α περ ηλ πι ι σα α μεν ε

ι πι ι ι σε π

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ι ε κ

δι δα ξο ο ο ο ο ον με ε τα δι κ

και ω α μα τα α α σου π

Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν εν γε νε α και κ

αι γε ε νε ε ε α ε γω ει κ

ει πα Κυ ρι ε ε ε ε λε η σο

ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ην μου

ου ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι π

Κ υ ρ ι ε ^γ π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε ε

φ υ υ γ ο ν ^κ δ ι δ α ξ ο ο ο ο ν μ ε τ ο υ

π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η α μ α α α σ ο υ ^Δ ο ο

τ ι ι σ υ υ ε ι ε ι ο ο Θ ε ο ο ο ο ς

^π
μ ο υ ^α

Ο τ ι ι π α ρ α σ ο ι π η η γ η η

ζ ω ω η ς ^κ ε ν τ ω φ ω τ ι ι ι ι σ ο υ

ο ψ ο ο μ ε α θ α α α φ ω ς ^π

Π α ρ α α α τ ε ι ε ι ε ι ν ο ν ^κ τ ο ε λ ε

ε ο ο ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω ω σ κ ο υ σ ι

^π
ι ι ι σ ε ^α

Α ^χ γι ος ο Θε ε ος **Δ** Α γι ο ος

Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ος α α θα α

να τος ε ε λε ε η σο ον η η

η μας **π**

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω **κ** και

Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι **π**

κ αι νυ υν και α ει **κ** και εις τους

αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω

ων Α α α μην **π**

Α γι ι ο ος α α θα α να α το

ος ε ε λε ε η σο ον η η η μας **π**

N ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ α ο ο ο ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

ος π α

N ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ α ι ι ι σ χ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ σχυ υ υ ρο ο

ος π ρ

Η ε Α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι α α α γι

ι ο ο ος Δ α α θα α α

α α α α α α α α α α να α

με α θα α το ο ος κ ε λε ε

ε ε ε ε ε η ε λε η η

σο ο ο ο ον η η η η η η η

μα α α α α α α α ας π^α

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Δ δ Α σω μεν τω α να σταν

τι εκ τα α φου και αρ χη γω της ζω ης η

μων π^α κα θε λων γαρ τω θα να

τω ω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ος π^α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ Νη.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σει αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ _δ

Α ο ο ξα Πα τρι και ^υ Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^υ _δ Α μην ^υ _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ _δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ _δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προσηλυτους

Ο ρ φα νον και χη ραν ανα λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν ^βσαρκωθηναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας ^β

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας ^Δειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν Χριστέ Σωτήρ του κο

σμου ἁγίου πνεύματος σου ἡσπέρτου Ἀληστοῦ ἐμνήσθης ἐπι

ξυλου σου καὶ κατὰ ξίωσον πααν

ταςμο νε Οἱ κτιριμον σου τῆς οὐρανεῖς σου

βασιλειαι σου δι

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐα, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Εὐλω προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ

διώξωσι καὶ εἶπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐδέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τοῦ
Πνεύματος, τὴν ἄμεμπτον προσευχὴν, ἀγνείαν
σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, ἐγκρατείας πόνους,
δι' ὧν οἶκος ἐγνωρίσθης Θεοῦ.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐγὼ τῆς κάτω Σοφείας, παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν,
αὐτῶ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς
ἄνω λήξεως, ὠφθης κληρονόμος, διὰ βίου
τελειότητα.

Δόξα.

Ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἀνθρακας τῶν βελῶν τοῦ
ἐχθροῦ, κατέσβεσας ἀληθῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς
πίστεως, ἐκλάμψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας,
τῶν αἰρέσεων φρυάγματα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ἐψίστου εὐπρέπεια, τὸ
πρόβλημα τῆς σαρκός, καθ' ἕνωσιν ἀρρήτον, ἐκ σοῦ
Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν κόσμον
κατεφώτισε.

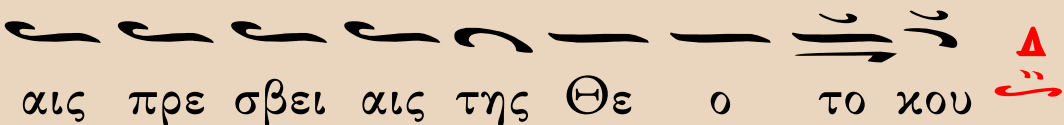

Εἴσοδος.

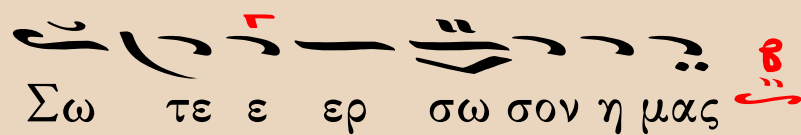

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

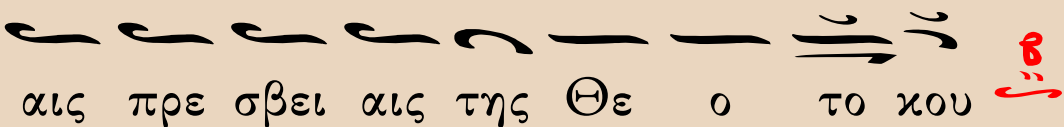

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν

ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν ^β σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ασ Θε ο το κου ^Δ και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας ^β σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας ^Δ Εις

ων της α γι ασ Τρι α α α δος ^β συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

᾽Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

᾽Αντίφωνον Γ'. ᾽Ηχος πλ. Δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

᾽Απολυτίκιον ᾽Αναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. —

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ ῆ λ θ ε ς ὁ ο Ε υ σ π λ α α γ
χ ν ο ς τ α φ ῆ ν κ α τ ε δ ε ξ ὠ τ ρ ι ι ἡ μ ε ε
ρ ο ν ι ν α ἡ μ α ς ε λ ε υ θ ε ρ ω σ ῆ σ τ ω ν
π α θ ὠ ν ἡ ζ ω ἡ κ α ι ἡ α ν α σ τ α σ ι ς ἡ
μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,

ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος — Δι.

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον
ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς
ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας
φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν
Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Τ αϊς των δα κρυων σου ρο αϊς της ε ρη

μου το α γο νον ε ε γε ε ωρ γη η σας

και τοις εκ βα θους στε ναγ μοις εις ε κα

τοντους πονους ε καρ πο ο φο ρη η σας

και γε γο νας φω στηρη τη οι κου με νη λαμ

πων τοις θαυ μα σιν **κ** Θε ο κτι στε Πα τηρ

η μω ων Ο σι ι ε **Δ** πρε σβευ ε Χρι

στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η

Δ η μων

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ

Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

ᾠχος πλ. δ'. Κοντάκιον, Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω
σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος λ' δ' Νῆ.

Τ ἡ ὑ περ μα α χωστρα α τη γω τα
νι κη τη ρι ι α **β** ως λυ τρω θει
ει σα τω ων δει νων ευ χα ρι στη ρι ι
α **β** α να γρα φω σοι η Πο λις σου
Θε ο το κε **δ** αλλ ως ε ε χου σα α

το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ

παν τοι ων με κιν δυ νων ε λευ θε ε ρω ω

σον ι να κρα ζω ω σοι Χαι ρε Νυ υμ φη

α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἀ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

υ να μιν Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς.

Δ υ να μις Δ Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Δ Α γι ι ος

Α θα να τος Β ε λε η σον η μα

α ας Δ

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α

α Δ α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

Ἦχος ᾠή Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον Γ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις Γ τους

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

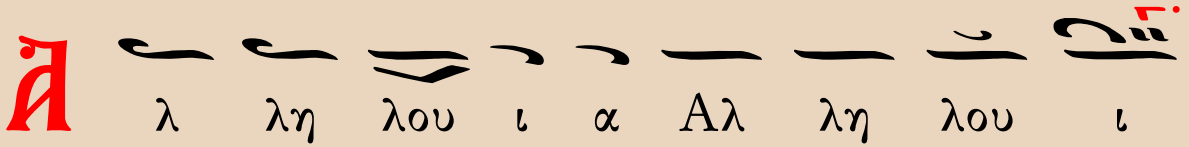
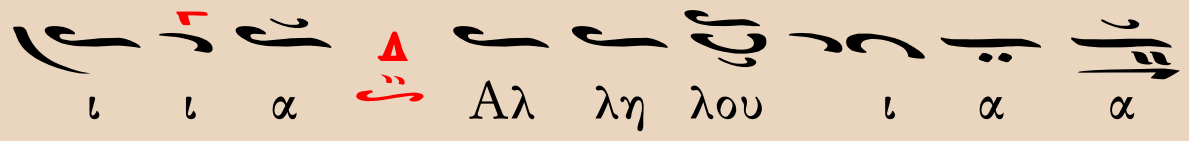

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερο βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδειῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν,

ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες
 κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν
 ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ
 εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος,
 ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ
 τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν
 αἰῶνα.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

 λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

 ι ι α Αλ λη λου ι α α

 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

 ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι οι οι οι οι Δ ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
α α

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου δ̣ ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου κ̣ ου ου ου ου Χε ε ρου ου

βι ι ρι ι ι ι ι μ δ̣ μυ στι κω ως

ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι β̣ λ̣

ι ι ι ι ι ζο ο ει ει κο νι

ι ζον τε ε ε ιε ε ε ε ες δ̣ και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι τη ρ ζω ω ο ο ο ο ο ο ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ρ

Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ρ ι

ι ι α α α α α α α α α α α

α α α Τρι ι α α α α α α α δι

ι π το ον τρι σα α α α α α α α

γα α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον ρ υ μνο ον

προ ο σα α δο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον τες ρ πα α α σαν την βι ω

ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η η η ην

α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε

ε ε θα α με ε ε ρι ι ι ι ι ι

ρι ι ι ι μναν δ

ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α των ο ο ο ο ο ο ο ο λων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι δ

αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι

ι ιμ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι

κω ως ελ κο νι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ζο ο ελ κο νι ι ζο

ον τε ες και αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η η η η

ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω

ω ω ω ω Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α Τρι α α α α

α α δι τον τρι σα α α γι ο ο ον

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α

δο ον τε ε ε ιε ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν την βι ω ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

κη η η η η η η ην ^Δ α ^β πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με

ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν ^Δ

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως τον Βα α α σι ι ι ι ι

ι ι ι ι τον βα α σι λε ε ε ε

ε ^Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι

λε ε α α α α α α α **Δ** των ο ο

ο λω ων **Δ** υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι **Δ**

Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αι αις α

ο ρα α α α α α α τως **Δ** δο ρυ

φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι

ιν **Δ** Αλ λη λου ου ι ι ι χ α α

α α α α α **Δ**

Πληρωτικά.

‘Ο **α’** Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ἄσματος ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ

Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος **Δι.**

Α
χ α α α α α α α α α α

α α α α α ξι ι α α α ξι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο α α α ξι ι ον και αι

αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι και αι δι ι ι ι ι ι ι και

αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Α χι γι ος Α γι ο ος Α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ο ος Σα βα α

ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η η η η η ο ο ου ου ου

ου του ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι

αι αι η η η η η και η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η η η ο ο ο ο ο ο ο ο ξη

η η η η η ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ξη η η σου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α ε ε ε ε εν τοι

οι οι οι τοι οι οι υ υ εν τοις υ

ου ου ου ου ου ουου του ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο του ου ου ου ου ου του ουου του ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου του

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε με ευ χα α α α α α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι ηι ι ε

ε και αι αι αι αι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

ου ου ου του ου ου ου ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Επί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠ Κε.

η ην γαρ ση η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η ην μη η η η η η η η η η η

η η η η τρα α α α α α α α μη

η τρα αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο νο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η ην γα α α α α

στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α α α α α α πλα α α α

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ρα α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α α πει α

α πει ει ει ει ρα α α α α α α α

α α α α α ρα α πει ρα α σα α α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ραι αι αι αι αι αι ρει

ει κε χα ρι ι ι ι ι ι ι τω κε

χα ρι τω ω ω με ε ε ε ε υε ε

ε ε ε νη η η η η η η η η πα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α ρα α α α α α α

α α α σα α α α α α α πα σα

η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι η κτι

σις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α χ σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι π ρ

Ἔτερον.

Ἦχος λ π δ Ἰ Νη.

Ε πι σοι χαι αι αι ρει δ Κε χα ρι

τω ω με ε ε νη β λ πα σα η κτιι ι

ι σις δ Αγ γε ε λων το ο συ στη η

μα Δ δ και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε

νο ος δ η γι α σμε ε ε ε ε νε

να α ε Δ δ και πα ρα δει ει σε λο γι

ι ι κε ε πα ρ θε νι κο ο ον κα

αυ χη η η μα Δ δ εξ ης Θε ος ε

σα α αρ κω ω ω θη και παι δι ον

γε ε ε γο ο ο ο νεν ο προ αι

ω νων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων την γαρ σην μη η η η

τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε και την σην γα στε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων α πειρ γα α α α σα α α α

το Επι σοι χαι αι αι αι ρει

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι οι **δλ**

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ δ Νη.

δλ **Α** ι αι αι αι αι αι αι αι **π** αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι χαιαι **π** αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

α υε ε ε ε ε ε υε ρα α α α υε

ρα α ρα α α υε ρ υε ε ε υε ρα ρα

α υε ρα α υε ρα α υε υε ε ρρα

ρα υε υε ε ρρα ρα α υε ρα α υε

υε υε ρα υε υε ρα υε υε ρα α α

υε υε ε ρρα ρα υε ε ρ A α α αλ

λη η η η λϛ ι ι αλ λη λϛ

ι ι ι α α α α α ρ ρ α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α ρ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟⲛ Ⲙⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ ⲩ

ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲩ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲧⲟⲛ Ⲙⲩ

ⲣⲓ ⲓ ⲟ ⲟ ⲓ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟⲛ ⲩ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ων ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε εκ τω ων ου ου ου ου ου ου εκ

τω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α εκτων ου ρα α νω ω ω

ω ω ω ων Α α αα λη η η η

λου ι αλ λη λου ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α δ

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου
ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι π αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι φ αι αι αι αι αι αι αι αι

χαι ρ αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω

ω εκ τω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου σου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

σου σου σου σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου σου ου ου σου ου ου σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

λου ου ου ου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α

α α

Ἔτερον, Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄ ι αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ α

αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ αἰ

αἰ αἰ αἰ αἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ χει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ ε εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

ε εἰ εἰ εἰ εἰ ε εἰ χει εἰ εἰ εἰ

ΕΙ ΕΙ Ε ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ

ΤΟ Ο Ο Ο Ο Π Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο Ο Ο Ο Ο Ο Π Ο Ο Ο Ο Ο

Ο Ο Ο ΟΝ ΚΥ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο ΧΥ Β Χ ΡΙ Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι

ΤΟΝ ΧΥ ΡΙ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΟΝ Δ Δ

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΕΚ ΤΩ Ω Ω

ΩΝ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ ΕΚ ΤΩ ΩΝ Δ

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ

Ε ΕΚ ΤΩΝ Δ Δ ΡΑ ΝΩ Ω Ω Ω Ω Ω

ων Δ ρα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α λλε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ρα α ρα α α α α ρ α α α α α

α α α α α π α α α α α α α

α α α α α α α α α α λλη η η

η η η η η η η λ ς ς ς ι α

λλη λ ς ι ι α α ρα α α λε ε ε

ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε ε

ε Δ ε ε ε ρα α ρα α α α α

α λλη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η χη η

η η η η η η η η η η η η ρα

α α α α α α α α α α α α

α α λλη η η η η η η χη η η η

η η η α α λλη λ ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι ι α

λλη η λ ς ς ι α α πα α

α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ν ρα α α α α α α α α α

λλη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η π η η

χη η η η η η χη η η η η η

γα α α α α λλη η η η η η η η

η η η η λ ς ς ς ς ς ι ι αλ

λη λ ς ς ι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α χα α α γα

α α α α γα α α α α α α

γα α α α α α α α α λλη λ ς ς

ι ι α α α α α α α α β ς ς

α α α α χα α α α γα α α α

α α λλη λ ς ς ι α γα α α α α

α α α α χα α α α α α

α α α α α α α α χα α α δ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνούου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

‘Ο Ίερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστηρίων τη ρη

σον η μας εν τω σωαγιασμο

λην την ημεραν μελεταν την δικαιο

συνη σου Αλληλουια Αλλη

λουια Αλληλουια αα

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ειητοονομα Κυριου ευ

λογημενον απο του νυν και εως

του αιωνος (δίσ).

Ειητοονομα Κυριου ευλο

γη με νο ο ον ζ' 'Ο β' Χορός α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος Δ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν
Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου,
Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πολλά α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε κ η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

“Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Επ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

’Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

’Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

’Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ
χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ

κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτεῖρήσόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί
ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον
αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κειραγέναι
με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.
Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς
μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ'
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·

ἀπολεῖς πάντα τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με

ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’ ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξην καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.
Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α

κου σο ο ο ο ο ν μου π ε ι σ α κου

σο ο ν μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε

Κυ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α

κου σο ο ο ο ο ν μου π ρ ο σ χ ε σ τ η φ ω ν η

η τ η η ς δ ε η σ ε ω ω ω

ω ω ς μου εν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν αι με

ε π ρ ο ς σ ε ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου ^π_ρ ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου ^π_ρ

ε παρσις των χει ει ρω ων μου ^ρ_ρ θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ^ρ_ρ ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου ^Δ_δ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^π_ρ

Μ η εκ κληνηςτην καρ δι ανμουεις λογους
πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ
φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_α

Σ υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιςτην α νο
μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με
τα των ε κλεκτων αυ των ^π_α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρασοι κρι ται αυ των ^π_α

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου

ο τι η δυν θη σαν ^Δ_δ ω σει πα χος γης

ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ_δ δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην ^π_α

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλμοι μου ^Δ_δ ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου ^π_α

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν

δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι

αν ^π_α

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι ^Δ_δ κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^π_α

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα ^Δ_δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην ^π_α

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω ^π_α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμαμου και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ_α ε κρυψανπα γι δα μοι ^π_α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ_α και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π_α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π_α

Ε κε κραξα προς σε Κυρι ε ει πα Συ

ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π_α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου **Δ** ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα **π**

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με **Δ** ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε **π**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδε ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε **π** και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων **π** ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν π ρ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων π ρ και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων π ρ ο τι αυ το ς ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ο ς η η η μω ων ρ φ ο

λυ τρω σα με νο ο ς η η μα α α ς εκ

των α νο ο μι ω ω ω ω ν η η η

η μων ^π_α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

νη σω μεν Χρι ι στον ^π_α δο ξα ζον τες

αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα

α α α σιν ^π_α ο τι αυ τος ε στι ι ι ι ν

ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^α_φ ο εκ

της πλα νης του ου ε εχθρου ου τον κο

σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε

νος ^π_α

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν

φωνήν τῆς δεήσεώς μου.

Ε υ φραν θη τε ε ε ε ου ρα α νοι π^α

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης π^α βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ υ νην π^α

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ π^α τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυρω προ ο ση η

η λω ω ω σε π^α και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω σε π^α τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

π
α
πος

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τον σαρκι εκουσι ως σταυρωθεν

τα α διηη μας παθοντα

και τα αφεεντα και ανασταντα ε

εκ νε εκρων υ υμνησω ωμεν λεε

εε γοοοοντες Στηριξονορθο

δοξιατην Εκκλησια ανσου Χρι ιστε

και ειρηνευσοντην ζωην ηημων

ως αγαθος και αιφιλαααν

θρω ω ω ω προς π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω

τες οι α α να α α ξι ι ι ι οι

δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη

α φα τωσου ε ευ σπλααγ χνι ι α Χρι

στε ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων π ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και

θα να τον Α να μαρ τη η τε π ι

να τω κο σμω ω δω ω ρη η ση την

ῥεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ
Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας,
καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας,
ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ
ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ
ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν
ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας, καὶ τοσοῦτον
ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι κούφως
ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν
ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ,
πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη
δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πα

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

Ε ε ε θα αυ μα α του ρ γ η σε

Χρι ι στε π του Σταυρου σου η δυ υ

υ να α α α α μισ π ο τι και η πρω

η ην πο ορ νη π α σκη τι κον α γω

ω να η η γω νι ι ι ι σα α α α

το π ο θεν και το α σθε νες α πορ ρι ψα

α με ε ε ε ε νη π γεν ναι αι αι

ως α αν τε ε ε στη κα α τα α του δι

α α βο ο ο ο ο λου π δι ο και

το βρα βει ον της νι κης κο μι σα α με

ε νη β πρε σβε ε ευ ει υ πε ε ερ

των ψυυχων ημων ^βλ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Και νυν και αει και εις τους αιωνας

των αιωνων ^πα̣α̣α̣ μην ^{α̣}

Την παγκοσμιον δοξαντην εξανθρω

πωνσπαρει εις αν και τον Δεσποτην τε

εκουου ουουσαν ^πτην ^{α̣}επουρα

αανιιον πυυυλην ^πυυ

μνησωμεν ^πΜαριαντην ^{α̣}Παρθεεε

εενον ^πτων ^{α̣}Ασωματων τοοα

α σμα και των πιστων το ε εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ^π αυ τηγαρ α νε

δει ει ειχθη ου ρα α α νος και να ο ος

της Θε ε ο ο ο τη η η η τος ^π

αυ τη το με σο τοι οι χον της εχθρας κα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε ^π και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε ^π

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν ^π υ

περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τεχ

θε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον

Θαρ σει ει τω τοιοι οι οι νυν π ρ θαρ σει τω

λα ο ο ος του Θε ε ου π ρ και γαρ αυ τος

πο λε μη σει του ους ε εχ θρου ου ους ως

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος π ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

‘Ο Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

‘Ο Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,

ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Τ ὠ πα θεισου Χριστε παθων η λευ θε ρω

θη μεν **Δ** και τη α α να στασεισου εκ φθο

ρας ε λυ τρω θημεν Κυ ρι ε δο ξα σοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Α γαλ λι α σθω η κτι σις **π** ου ρα

νοι οι ευ φραι νε σθω σαν **π** χει ρας κρο τει

τω τα ε ε θνη μετ ευ φρο συ υ νης Χριστος

γαρ ο ο Σω τηρ η μων τω Σταυ ρω προ ση λω σε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα α να

τον νε κρω σας **Δ** ζω ην η μι ιν ε δω

ρη σα το **π** πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρωω

πος ^π_α

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε ^π_α ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λανθρω πι ι αν ^π_α Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη ^π_α και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ

λι α σαν το ^π_α Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη ^π _ρ Ω του θαυματος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πααν των ζω

η ^Δ _δ αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα ^Δ _δ

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι ^π _ρ

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες ^κ _ρ μυ ρο φο ροι μυ υ ρα

φερουσαι ^Δ _δ με τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα

φον σου κα τε λα βον ^π _ρ και μη ευ ρου σαι

το αχραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα **Δ** τοις Α πο στο λοις ε λε γον **π**

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω

κο σμω το με γα ε λε ος **π**

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος **Δ**ι.

Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι **Δ**

Τ α της ψυ χης θη η ρευ μα α τα

και τα πα α θη η της σα αρ κος **Δ** τω

ξι ι φειτης εγ κρα τει ει ας ε ε ε ε

τε ε ε ε μες τα της εν νοι ας

ε εγ κλη η μα α α τα τη σι ι

γη της α σκη η σε ε ως α πε ε

ε πνι ι ι ξας και ρειθροιστων δα

κρυ υ ω ω ων σου την ε ρη μον

α πασαν κα τη η ηρ δευ σας και

ε βλαστησας η μιν της με τα νοι οι οι ας

κα αρ πους δι ο σου την μνη η μνη

Ο σι ι α ε ε ορ τα α α

ζο ο ο ο μεν

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠνάστῳν

αἰ ὠνῳν **Α** αμην

Ω θαυματος καὶ αἰ αἰ νοῦ πααντωντω

ων παλαιαἰ θαυματων τις γὰρ ἐγνω

Μη ἡ τε εἰρα ἀνευανδρος τε

εἰ το οὐκὶ υἱὸν **Β** καὶ ἐν ἀγ

κα ἀλαϊαἰς φερούσαν τὸν ἀπα

σαν τὴν κτισίῳν περὶ εἰ εἰ εἰ χο

οὐ ὄντα **Β** Θεοῦ οὐ ἐστὶ βουλή

το οὐκὴ ἡ ἡ θεν ὄν ὡς βρεφός

Πα να γνε σαις ω λε ε ε ε ναις βα στα α
α σα α α σα και μη τρι κην
παρ ρη σι αν προς αυ τον κε ε ε
ε κτη η η με ε ε νη μη παυ ση δυ
σω ω που ου ου σα υ περ τω ω ων
σε ε ε τι μω ων των του οι κτει ρη η η
σαι και σω ω σαι τας ψυ υ χα α ας
η η η η μω ω ω ων

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος α': Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος α': Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ

τήν ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαϊων **Δ**ικαιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντουσουςωωμα **π**α

νεστηστριημεροςσωτηρ **Δ**ιδωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**διατουτοαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβοωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ** δόξα τῆς οἰκονομίας σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα·
λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ
Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν
σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **λ** **δ** **Γ** α.

Εν σοι Μητερ ακριβως διεσωθη

το καττειεικονα **δ** λαβουσα γαρ τον

σταυρον ηκολουθησας τω Χριστω και

πραττουσα εδιδασκες **Δ** υπεροραν

μενσαρκος πα ρε ερ χε ται γαρ **Γ** ε πι με

λεισθαιδε ψυ χηςπραγμα τος α θα α να του

δι ο και με τα Αγ γε λωνσυ να γαλ λε

ται **Δ** Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α

σου **Γ**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ **Δ** **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

ο θανατω τον θανατον σου λευσας

και Εγερσιν δειξαςως Θεος μη παρι

δηςους επλασας τη χειρι σου δει

ξον την φιλανθρωπιαν σου ελεημων

δεξαι την τεκουσαν σε Θεο το κονπρε

σβευουσαν υπερ ημων και σωσον Σω

τηρ ημων λαον απεγνωσμε ενοοο

οοοον

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,

σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὥφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέύστως Πάτερ
ἐλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις ἀίνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποραῶς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πρότερον οὐρανοῦς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχία Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός· τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας,

Ὁ α' Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὁδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ρῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με,
τῆ φοβερά τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

ᾠχος β΄ Χορός· καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρά σου,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγγνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός· ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ η' . Θαύματος ὑπερφουῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός**· καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεός, ἀληθινός πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Αναγνώστης:

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος, έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν και αεί και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ιλάσθητι ταίς άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας ήμῖν. ‘Αγιε, έπίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας ήμῶν, ένεκεν τοῦ ονόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος β'. Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος γ'. Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἔπειτα τὰ Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**ικαιστρατιωτωνφυλασ

σοντωντοαχραντουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςΣωτηρ **Δ**ιδωρουμενος

τωκοσμητηνζωην **π**α δια του το αι

Δυναμειτωνουρανων **Δ**εβωνσοι

Ζωοδοοτα **π**αδοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δοξατηοικονομιασουμονε

φι λανθρωπε ^π_α

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μη̃τερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα·
λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ
Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκεις ὑπερορᾶν μὲν
σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^ρ_π δ' ^ρ Γα.

Ἐ ν σοι Μη̃τερ α κρι βως δι ε σω θη

το κα ατ ει ει κο να ^γ_δ λα βου σα γαρ τον

Σταυ ρον η κο λου θησας τω Χρι στω και

πραττουσα ε δι δα σκες ^α_ρ υ πε ρο ραν

μενσαρκος πα ρε ερ χεται γαρ ^γ_δ ε πι με

λεισθαιδε ψυχηςπραγμα τος α θα α να του
δι ο και με τα Αγ γε λωνσυ να γαλ λε
ται ^Δ _α Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α
σου ^Γ _δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

^Γ _δ **Ο** δι η μαςγεν νη θεις εκ Παρ θε νου
και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξαςως Θε ος ^Δ μη πα ρι

δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου ^Γ δει

ξον την φι λαν θρω πι ανσου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

σβευ ου σαν υ περ η μων ^Δ και σω στον Σω

τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

ο ο ο ο ον ^Γ ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

᾽Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

᾽Ηχος α'. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ

Θεῶ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῶ προσηλωθεῖς, ἔκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς ὁ μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεῖς, ὁ ἀθάνατος Κύριος,

ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἡγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κिरναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α΄.

π
α

Ε

υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου
κ
α

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

τερ ε ε νη η χου ου ουν το ^κ α Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων ^δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ^κ ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ^δ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι ^κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε ^δ και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα κ̣α̣ τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α Δ̣ δ̣ συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ Δ̣ δ̣ κ̣ρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος κ̣α̣ Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε Δ̣ δ̣

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην κ̣α̣

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα κ̣α̣ ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας ^κα χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πησπα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ^Δι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ^κο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος ^Δι

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κα Αλ

λη η λου ου ι α ^κα Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος ^Δι

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κα Αλ

λη η λου ου ι α ^κ_α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος ^Δ_δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ_α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π_α χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α ^κ_α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^π_α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί σου...

ᾠ Χορός: Ἀμήν.

ᾠ Ἀναγνώστης τὴν ᾠ Πακοὴν (χῦμα).

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

ᾠ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,

Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὓσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί,
πρέπει ἅμα καὶ Υἱῶ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι
μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς
ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με,
φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται,
παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι
Πατρὶ καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς
τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ
καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων
ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ

κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ
προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,
‘Ο β’ Χορός· τῇ φύσει, ἀλλ’ οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (Δίς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον
πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον
ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ,

‘Ο β’ Χορός· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α’.

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

ου η τρο παι ου χος δε ξι α θε ο

πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται αυ

τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε

ναν τι ους ε θραυσε τοις Ι στρα η λι ταις

ο δον βυ θου καινουργη η σα σα

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρεϊκάς με πλούτῳ τῶν ἡδονῶν τῷ εὐφραινομένῳ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό σε ἱκετεύω, Σῶτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἠμφίεσμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς ὡσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσῆν τε ἐσθῆτα,

ἀλλὰ μή με ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκεῖνον ἐκπέμψειας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραίνεται πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ ὁ Πλούσιος πάλαι
ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασάνοις
κατεκρίθη, ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν ἀνύμφευτε
Μῆτερ εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ
τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου
ἐβάστασας.

Τῆς Ὁσίας.

ᾠχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην
πανηγυρίζοντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη
Ὁσία τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ πειρασμῶν
παντοίων με τοῦ βίου διασώζουσα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδημήσας, ὁ
ἀπερίγραπτος καὶ προαιώνιος, ὀλοφαῆ σε ἀστέρα ἐξ
Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὁ γινώσκων Κύριος τὰ
πάντα πρὶν γενέσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Θείων ἐνταλμάτων σεμνὴ ἀγνοοῦσα θεῖον

εἰκόνισμα, Θεοῦ ἐρρύπωσας, θεία προνοία δὲ πάλιν ἀπεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεῖσα πράξειςιν, Ὅσια ταῖς ἐνθέοις σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὦ τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς ἀφάτου σου, συγκαταβάσεως! ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην, ταῖς Μητρός σου παρακλήσεσιν ὡς ἀγνήν καὶ ἄμωμον Ἀγγέλοις καθωμοίωσας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π_α **ο** — — — — — — — — — —
μο νος ει δωσ τησ των βρο των ου σι

— — — — — — — — — — **π**_α — — — — — — — — — —
ας την α σθε νει αν και συμ πα θως αυ

— — — — — — — — — — **π**_α — — — — — — — — — —
την μορφω σα με νος πε ρι ζω σο ον με εξ

— — — — — — — — — — **Δ** — — — — — — — — — —
υ ψους δυ να μιν **Δ** του βο αν σοι Α γι ος ο

— — — — — — — — — — **Δ** — — — — — — — — — —
να ος ο εμ ψυ χος **Δ** της α φρα στου σου

— — — — — — — — — — **π**_α
δο ξησ φι λα ανθρωπε

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠὺδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα
με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν
θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας,
καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε
βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα,
σαφῶς προεμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ
ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὕτω
με ἐκ τοῦ πυρός, ῥῦσαι τῆς γεέννης τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι καὶ ἡδοναῖς εἶμι Κύριε,
Λάζαρος δὲ πένης τῇ στερήσει ἀρετῶν, ἀλλὰ σῶσόν
με.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόκκινον καὶ βύσσινον ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς
ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε τὰς
προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. β'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας ἐγγισάσῃ πράξῃσι ταῖς
ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ Ἄδου συντρίψας σθένει
Θεότητος πύλας τῆς μετανοίας σοι ἀνοίγει
Πάνσεμνε, πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλον τῆς ἀμαρτίας μακρόθυμε τὴν πρὶν
γεγεννημένην ὄπλῳ Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ
προσκυνήσει ἀνέδειξας ὄπλα δαιμόνων ἅπαντα καὶ
πανουργεύματα ὅλως τροπομένην εὐσπλαγχνε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Λύτρον ὑπὲρ ἀπάντων τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα

λουτρῶ τῷ τῶν δακρύων σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται
λέπραν δεινὴν νοσήσασαν κακίστης πράξεως, ὅπως ὁ
τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ
Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γὰρ θεοπρεπῶς
κατεσκήνωσε, λύσιν παισμάτων ἅπασι τοῖς
ἁμαρτάνουσι λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...”

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον, τῆς Ὁσίας.

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις
Χριστοῦ Νύμφη σήμερον τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης,
Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας
Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο
βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία ἐνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ἄσμασιν
εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν
Αἰγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα τὴν πλάνην δὲ
τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν
τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον δι' ἐγκρατείας καὶ
δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης

φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Κάθισμα, τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα Κυρίου θεάσασθαι ἱερῶς αἰοῖδιμε τῷ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας προθύμως διήγειρας σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως ὑμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰς ἰλὸν ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με, ἀλλ' ἢ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με πάσης ἀμαρτίας καὶ παθῶν ψυχοφθόρων καὶ πάσης κακώσεως τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἵνα ψάλλω γηθόμενος. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς καταφεύγουσι πίστει τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ
Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἕξ, ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον.

Στίχοι

Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίω;
Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὕς ἡ καρδία.

Ἴδωμεν οὐς τέμνουσιν ἄθλητάς, ὅσοι.
Δεκάς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.
Ἀσφάραγον δεκάτη γε Τερέντιος ἐξυπεκάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Προφήτιδος
Ὀλδᾶς.

Στίχοι

Ἀφῆκεν Ὀλδᾶ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,
Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἰακώβου Πρεσβυτέρου, καὶ Ἀζᾶ Διακόνου.

Στίχοι

Τὸν Ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ στέφος.
Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευίτης, Ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευϊαθὰν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ πέμπτη τῶν Νηστειῶν,
διετάχθημεν μνήμην ποιεῖσθαι τῆς Ὁσίας Μητρὸς
ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρῦη πάλαι.
Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βου.

ᾠδὴ Α'. Αἶ νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος **β λ** και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι **β λ** και ο φθη σο ο

μαι αι **Δ δ** φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων **π ρ** και α α σω ω γη η θο ο

Ο β' χορός: με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α **β λ**

Ὠδὴ Γ'. **Τ** ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε **Δ δ** η

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον π και εν τη η η θει α α δο

ξη η η σου ου Δ ρ στε φα α α α α

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον β λ

Ωδὴ Δ'. **F** ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην β λ τη

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

ου υ υ ψι στουου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ **Δ** κα τα α

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε **β**
λ

Ὠδὴ Ε΄.

Ε ξε στη η τα συ υμ πα

αν τα α **π** ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου **Δ** συ υ υ γα α α

α αρ α πειει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε **β** ε σχες εν μη η η η η

τρα του ε πι ι ι πα α αν τω

ων **Θ**ε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οισ υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α

Ὠδὴ 5'. **F** ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

Ξα ζο ον τε ες

Ὠδὴ Ζ΄.

Ο

υκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει

Ὦδὴ Η΄.

Ἄ ^χ ι νου μεν ευ λο ^χ γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον ^β ^χ

Π αι αι αι αι δας ^Δ ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω ^β ^χ ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο ^Δ ^δ το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

νος ^π ^ρ την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α λ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α ^π και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε ^Δ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α ας ^{β λ}

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. ^Α νοι ξω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευματος ^{β λ} και λο γον

ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μητρι ^{β λ} και

ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ^{π ρ}

και α σω γη θο με νος ^{Ο Β΄ Χορός:} ^Δ ται

τηςτα θαυματα **β λ**

ᾠδὴ Γ'. **Τ** ους σου ους υμνολογους

Θεοτοκεη ζωσα και αφθονος πη

γη **Δ δ** θιασονσυγκροτησα ανταςπνευμα

τικονστερεωσον **π ρ** και εν τηθεια

δοξησουστεφανωνδοξηςαξιωσον **β λ**

ᾠδὴ Δ'. **Τ** ην ανεξιχνια στον

θειανβουλην **β λ** της εκ της Παρθενουσαρ

κωσεεωωσ σου του Υψιστου **π ρ** ο ο προ

φητης **♂** Αββακουμ **Δ δ** κατανωνεκραυ

γαζε **Δ δ** δοξατηδυναμεισου Κυριε **β λ**

Ὠιδὴ Ε΄.

Ε

ξε στη τα συμπαν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου Δ σου υ γαρ α

πει ρο γα με Παρ θε ε νε β ε σ χ ε ς ε ν

μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε β σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα β

Ὠιδὴ ΣΤ΄.

Τ

ην θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ε ς

της Θε ο μη το ρος π δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν Δ τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες β

ᾠδὴ Ζ΄.

Ουκ ελατρευσαν τη κτισει

οι οι θεοφρονες παρα τον κτισαντα

αλλα πυροσ απειλην ανδρειως πα

τησαν τειροντες εψαλλον Υπε

ρουμενη τε οτων πατερωων Κυ

ριος και Θεος ευλογητος ει

ᾠδὴ Η΄.

Αινοουμεν ευλογουμεν

και προσκυνοουμεν τον Κυριον

Παιαιδας ευαγεισεν τη καμιι

νωοτοοκοστης Θεοτοκουδιεσω

σατο διτοτεμεν τυπουμενος νυν

δε νεργου μενος π την οι κου με νην α
πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν Τον
Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και
υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι
ω ω να α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ
ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ ἁ' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ ἁ' Χορός.

Ἦ Ἦχος **Δ**ι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου **Δ** και κα τα

το πληθος των οικτιρμων σου εξαλει

ψοντο ανομημα μου

Eπιπλειον πλυνον με απο της α

νομια μου και απο της αμαρτι

ας μου καθαρισον με

Oτι την ανομιαν μου εγω

γνωσκω και η αμαρτια μου εγω

πιον μου εστι δια παντος

Cοι μονωημαρτον και τοπονηρον

εγνωπιον σου εποιησα οπως

ανδικαιωθης εντοις λογοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I ————— Δ
δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι Χ

P —————
αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A —————
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πεινω με να

Απο στρεψον το προσωπον σου α

πο των αμαρτιων μου και πασας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Καρ δι αν θα ραν κτισον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευμα ευθες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα ατοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Αποδος μοι την α γαλ λι α σιν του

σωτηριου σου και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με

Αιδωξω ανουςτας οδουςσου

και ασεβεις επι σε επι στρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θεος της σωτηριας μου αγαλλια

σεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην

σου

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις

και το στομα μου αναγγελει την αινε

σιν σου

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

 δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

 δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

 τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

 τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

 δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

 δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

 μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Ἦχος λ ρ
δὲ Νη

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **ρ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου **δ** να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον **δ** αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον **δ** ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α α

μην **δ** Της σω τη ρι α α ας ευ θυ

υ νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο

ο το ο ο ο κε δαι σχραις γαρ κα

τε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α α μα α αρ τι ι ι ι αις ως

ρα θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον

εκ δα πα α νη η η η σας ταις σαις

πρε σβει αις ρυ υ υ σαιαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας

Ἦχος λ Πά

λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πληθος των ι κτιρμων σου ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου

F α πλη η η η θη των πεπραγ μενω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

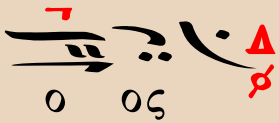
ε ως αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των

Σεραφιμ την αδιαφθορας Θεον

Λογοντεκουσαν την οντως Θεοτο

οκονσεμεγααλυνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με

πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ.**

Τ ἡν τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τως των Σε ε

ρα α φιμ **β** **λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

Ὁδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τω ω ω δε **π ρ** α υ λων

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α **β λ** τα ι ε ρα α θα αυ μα

α σι ι ι α της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω **Δ** **δ** Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε **β** **λ** Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε **β** **λ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Α πας γη γενησκιρτα τω τω πνευμα τι

λαμπα α δου χου μενος **β** **λ** πα νη γυ ρι ζε τω

δε **π** **ρ** α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

σα **β** **λ** τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε

ο μη η το ο ρος **Δ** **δ** και βο α α τω Χαι

ροισπαμμα κα ριστε ^β _λ Θε ο το κε α γνη

η α ει παρ θε νε ε ε ε ε ^β _λ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...”

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον θ'.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Συγκεικλισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ' οὓ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Τῆς Ὁσίας.

ᾠχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὑπόδειγμα μετανοίας, σὲ ἔχοντες πανοσία Μαρία Χριστὸν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ τῆς Νηστείας, τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ἄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον.

ᾠχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **π** Αι νει
 τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι
 νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις **π** σοι πρε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω **π**

Α λ νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του **π** αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυ να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω **π**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο **π** ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾗ Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος π και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν π

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να

τον καταρ γη σας και α να στας ε εκτων νε ε

κρων π ει ρη νευ στον η μων την ζω ην

Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ

υ υ να α α α μος π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν

θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου

Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν κα

θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και

αι δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τ ην θε ο πρε πη σου συκα τα βα σιν

 δο ξα ζο οντες υ μνου με εν σε Χρι ι στε

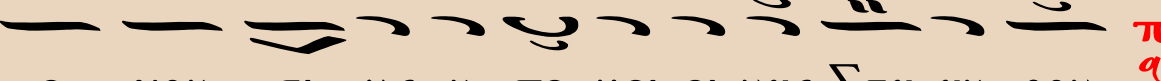
 ε τε χθης ε εκ Πααρ θε ε νου και

 α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα

 α α α τρι ^π_α ε πα θες ως αν θρωπος και

 ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον ^π_α

 α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως

 εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων ^π_α

 ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε

 δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π_α

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας,
μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον
μιαντήριον, ἢ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεόφρον,
πεπραγμένων, ἢ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα,
σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. Εἰκόνι γὰρ
προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης θεόπαιδος, πάντων
καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν,
ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Ξύλον προσεκύνησας.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε
μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους,
ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον, ἔνθεν γέγονας,
καὶ σφοδρῶς ἔδραμες τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ
ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ
Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας,
καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας,
ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ
ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ
ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν

ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας, καὶ τοσοῦτον
ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι κούφως
ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν
ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεις, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ,
πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη
δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ^π_α

Ο υκ ε στιν η βα σι λει ει α α του Θε

ε ου ^π_α βρω ω ω σι ις και πο

ο ο ο σις ^π_α αλ λα δι και ο συ νη και

α σχῆ σις ^α_α συ υν α γι ι ι ι

α α α α σμω ^π_α ο θεν ου δε πλου σι ι

οι ει σε λε ευ σον ται ε ε εν α

α α αυ τη π αλλ ο σοιτους θη σαυ ρους

αυ των εν χερ σι πε νη των α

α πο τι ι ι ι θε ε ε εν ται ταυ

τα και Δαυ ιδ ο Προ φη η της δι δα α

σκει λε ε ε ε ε γων δι ι και

ο ος α α νηρ ο ε λε ω ων

ο ο λην την η με ε ε ε ραν

ο κα τα τρυ φων του Κυ ρι ι ου και

τω φω τι πε ρι πα τω ω ων ο ος ου

μη προ σκο ο ο ο ψη ταυ τα

δε πα α αν τα πρ ος νου θε σι ι αν η η

μων γε ε ε γραα α α πται π ο πως

νη στευ ο ον τες χρη στο τη τα α ποι

η η η ω σω ω ω ω μεν π και δω η

η μιν Κυ ρι ι ος αν τι ι των ε

ε πι ι γει ει ω ων τα ε ε που ρα α

α α νι ι ι ι α π

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος ᾠ̅ Π̅α̅.

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ξαν **π**

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος **Δ** Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνευμα **π**

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος Δ ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας του

κοσμου π ρ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας π ρ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην π ρ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να **Γ** και εις τον αι ω να του αι

ω νος **π**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη η ναι η μα ας **π**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων **Δ** και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε

ε ^π_α

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου ^π_α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π_α

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι

δα ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου ^π_ρ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο ο με θα φω ως ^π_ρ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις

γι νω σκου σι σε ^Δ_δ Α γι ος ο Θε

ος ^Δ_δ Α γι ος ι σχυ ρος ^Δ_δ Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^π_ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ_δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ^Δ_δ

Ἄ γι ος α θα νατος ε λε η σον

η μας ^χπ ρ

Ἄ γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δδ

Ἄ α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος ^Δδ

Ἄ α γι ο ος α α θα α

να α α τος ^Δδ ε λε ε ε η η η

σο ον η η η μα α α ρς ^πρ

^χ C η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν ^Δδ Α σω μεν τω α να σταν

τι εκ τα α φου και αρ χη γω της ζω ης η

μων ^π κα θε λων γαρ τω θα να

τω ω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ος ^π

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πά Κε

Δ ο ξα α σοι ^κ τω δει ει ξα αν τι ι το

ο φω ω ως Δο ξα α εν υ υ ψι ι

ι στοις Θε ε ε ω ω ^π και ε πι γη

ης ει ει ρη η η η νη ^π εν αν θρω ω

ποιοις ε ευ δο ο κι α α ^π

Υ μνου ου με εν σε ^κ ευ λο γου ου

ου με ε εν σε **κ**προσκυ νου με εν σε δο

ξο λο γου ου με εν σε ε **π**ευ χα ρι

στου με εν σοι **π**δι α την με γα α α

λη ην σουου δο ξααν **π**

Κυ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ **κ**ε

που ρα νι ι ι ε ε Θε ε ε ε **κ**

Πα τερ παν το κρα α α α α τος Κυ ρι ι

ε Υι ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι

ι στε **Δ** και Α α α α α α γι

ι ο ον Πνευμα α **π**

Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος **κ**ο

α μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ε ου Δ δ

ο Υι ο ο ο ος του Πα α τρος ο ο αι ζ B

αι αι αι αι ρω ων π την α μαρ τι ι κ δ

αν του κο ο ο σμου ου ε λε ε η κ

σο ον η μα α α ας ο αι αι αι αι

ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι ι κ δ

α ας του ου ου ου κο ο ο ο σμου ου π ρ

Π ρος δε ξαι την δε ε ε η η σιν η

μω ω ων ο κα θη με ε νο ος εν κ ρ

δε ε ξι α α α α του Πα α τρο

ο ο ο ος και ε λε ε ε η ν ρ ρ

η η σο ον η η η μας π

Ο τι συ ει ει ει μο ο νο ο ος

Α α γι ι ι ος σου ει ει ει

μο ο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι ος

Ι η σους Χρι ι στος ει εις δο ο ο ο

ο ο ξααν Θε ου Πα α τρο ος Α α μη

ην π

Κ αθ ε κα α στην η η με ε ε ραν

ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε σω το ο νο ο μα α α

α σου ου εις τον αι ω ω ω να και

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ Α ΤΟΥ ΟΥ ΑΙ ΑΙ Ω ΝΟ

ος π ρ

Κ α τ α ξ ι ι ι ι ω σ ο ο ν Κυ ρ ι

ι ε εν τ η η με ρ α α τ α α α αυ

τη η α να μα ρ τη η η η του ο υς

φυ λα χ θ η ν αι αι αι η η η μα ας

Ε υ λο γ η τ ος ει ει Κυ υ ρ ι ι

ι ι ε ε ε ο Θε ο ο ο ος

τω ω ν Πα τε ε ε ρ ω ω ν η η η

μ ω ω ν και αι νε ε τον και δε δο

ο ξ α α σ με ε ε νο ο ν το ο νο

μα α α σου ου **Δ** εις τους αι ω ω ω να

ας Α α μη ην **π**

Γ ε ε ε ε νοι οι το Κυ ρι ι ε το

ο ε λε ε ος σουου ε εφ η η μας κα

θα α α α α περ ηλ πι σα α με ε

εν ε πι ι σε ε **π**

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι κυ υ ρι ι ι ε **κ** δι ι

δα α ξο ο ον με ε **κ** τα δι και

ω ω ω μα τα α α σου **κ**

Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη **ν** ε γε

νη η θης η η μιν εν γε νε α και αι

γε ε νε ε α **κ** Ε γω ω ει πα Κυ υ

ρι ι ε **ζ** ε ε λε ε η σο ο ο

ο ον με **ζ** ι α α σαι την ψυ χη η ην

μου ο ο τι ι η η μααρ τον σοιοι **π**

Κ υ ρι ι ε **ζ** προς σε κα α τε φυ υ γον

δι ι δα α ξο ο ον με ε **κ** του ποι

ειν το ο θε λη μα α α σου **κ** ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ε ος μουου **π**

Ο τι πα ραι σοι πη η γη η ζω ω η

ης **κ** εν τω φω τι ι ι ι σουου ου **ν**

ο ψο ο ο με ε θα α φω ως ^π_α

Π α ρα α α α α α τει ει ει

πα ρα α τει ει νον ^κ_α το ε ε λε ε

ο ο ο ο ος σου τοις γι νω ω

ω ω ω ωσκουου σι ι ι σε ^κ_α

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α γι ι ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο

ο ος Α θα α α α α να α α α

τος ^κ_α ε λε η η σο ον η η μα ας ^π_α

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ^κ_α και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ

μα α α τι π

κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει

και εις τους αι ω ω να α ας των αι

ω ω ω νω ων Α α μη ην π

α γι ι ο ο ος Α θα α α

α α να α α α τις ε λε η η σο

ον η η μα ας π

α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α γι ος ο ο ο ο ο ο ο ο

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ

υ υ υ υ ρ ο ο ο ο ο ο ο

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ος

α θα α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα α α να α

το ος ε λε η η σο ον η η

η μα α α α α α α α ας

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν

τι εκ τα α φου και αρ χη γω της ζω ης η

μων κα θε λων γαρ τω θα να

τω ω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σει αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δλ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δλ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δλ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δλ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ _δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^υ _δ Α μην ^υ _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ _δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ _δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθηναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Εισων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄ ι α βρω σε ε ως ε ξη γα γε π του

Πα ρα δει σου ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α

Σταυ ρου δε τον λη στην δ αν τει ση γα γε

Χρι στο ος εν αυ τω π Μνησθη τι ι μου κραζον

τα ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει α α

σου π
α

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἐκόν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ναόν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὁ πλούσιος ἑαυτὸν φλογὶ πυρὸς κατεδίκασε, τῇ ἐνηδόνῳ ζωῇ, ὁ πένης δὲ Λάζαρος, πτωχείαν ἐλόμενος, ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἠξιώθη τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ ὁ Λάζαρος κατηξίωται, τῆς αἰωνίου ζωῆς, Χριστὲ ἐμφορούμενος, πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, κατεκρίθη τιμωρούμενος.

Δόξα.

Κατεδικάσθη εἰς πῦρ, ὁ Πλούσιος διὰ Λάζαρον, μὴ κατακρίνης ἐμέ, τὸν δείλαιον δέομαι φιλάνθρωπε Κύριε ἀλλ' ὡς Λάζαρόν με, τοῦ φωτός σου καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεοκυῆτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν

ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Γ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν ^β σαρκω θη ναι εκ της α
γι ασ Θε ο του ^Δ και α ει παρ
θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω
πη σας ^β σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας ^Δ Εις
ων της α γι ασ Τρι α α α δος ^β συν
δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η ^χ μα α ας ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Του λιθου σφραγισθέντος ὑπο των

Ιουδαιων **Δ** και στρατιωτων φυλασ

σοντων το αχραντον σου σωωμα **π** α

νεστης τριημερος Σωτηρ **Δ** δωρουμενος

τω κοσμωτην ζωην **π** δια του το αι

Δυναμεισ των ουρανων **Δ** εβων σοι

ζω ο δο ο τα **π** δο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε **Δ** δο ο ξα τη Βασι λει α

σου **Δ** δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Ὁσίας.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Εν σοι Μητερ α κρι βως δι ε σω θη

το κα ατ ει ει κο να δ̣ λα βου σα γαρ τον

Σταυ ρον η κο λου θησας τω Χρι στω και

πραττου σα ε δι δα σκες Δ̣ υ πε ρο ραν

μενσαρκος πα ρε ερ χεται γαρ δ̣ ε πι με

λεισθαιδε ψυ χηςπραγμα τος α θα α να του

δι ο και με τα Αγ γε λωνσυ να γαλ λε

ται Δ̣ Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α

σου δ̣

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν

λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος **Δι.**

Π ρο στα σι α των Χρι σι α νων α

κα ταισχυν τε με σι τει α προς τον ποι η

την α με τα θε τε μη πα ρι δης α

μαρ τω λων δε η σε ων φω νας αλ λα

προ φθα σον ως α γα θη εις την βο

η θει αν η μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι

τα χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπε ευ σον

εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου

σα α ει Θε ο το κε των τι μων των

σε ε ε

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ελεεησο ο ον η μα

ας

Αγιος Θεοοοοοοοοο

οοοος Αγιος Ισχυρο

οοοος Ααγιιος Αθαανα

τος ελεεησο ο ον η μα

ας

Αοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

Και νυν και ει και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ἄ α γι ι ο ς Ἀ θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Ἄ υ να μιν Ἀ α γι ι ο ο ο ς ο

Θε ο ο ο ο ς Ἀ α γι ι ο ο ο ς

Ι σχυ ρο ο ο ο ς Ἀ α γι ι ο ς Ἀ

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ α γι ο ς ο Θε ε ο ς Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

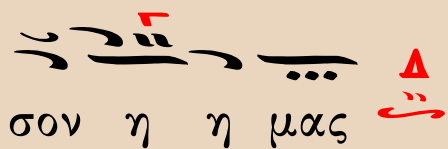
Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

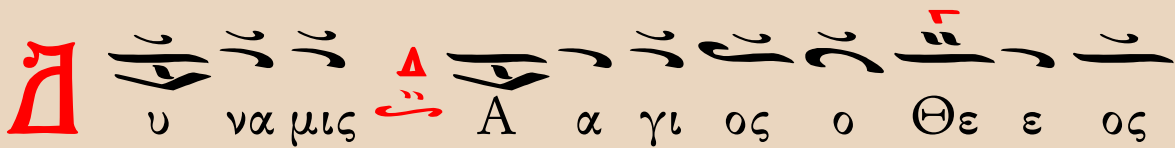
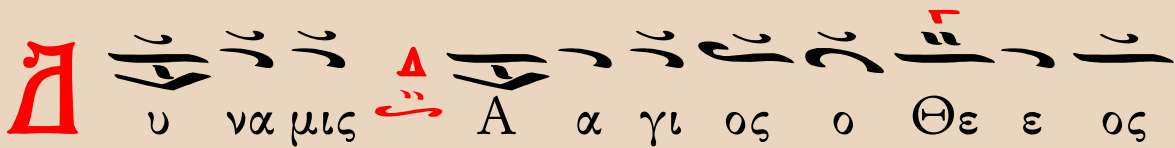
των αι ω νων α μην

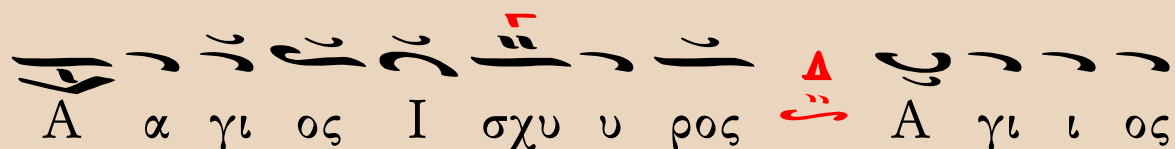
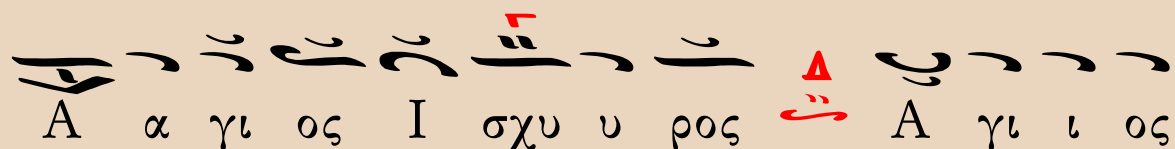
Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

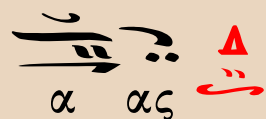
Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

 υ ναμις Α α γι ος ο Θε ε ος

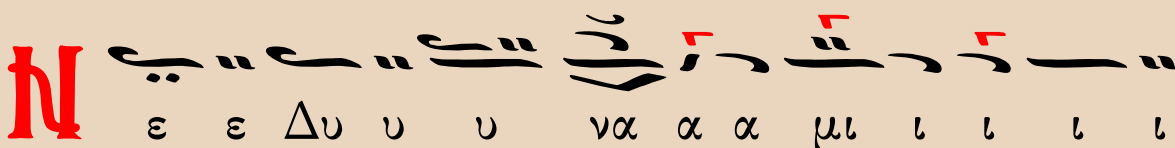
 Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

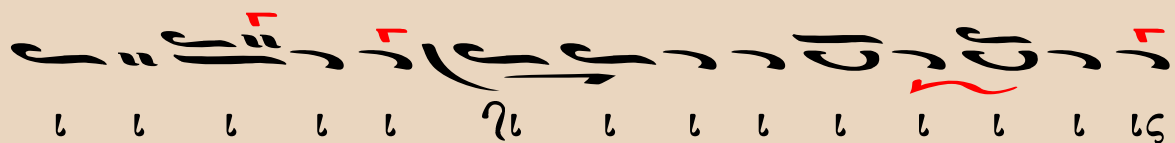
 Α θα να τος ε λε η σον η μα

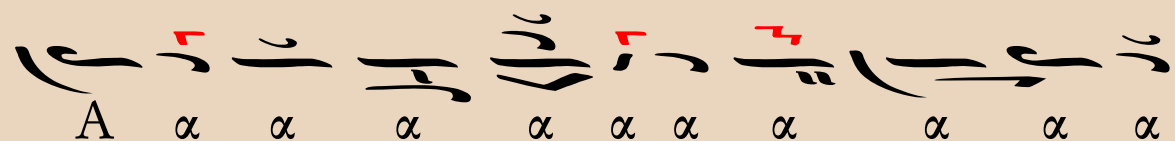
 α ας

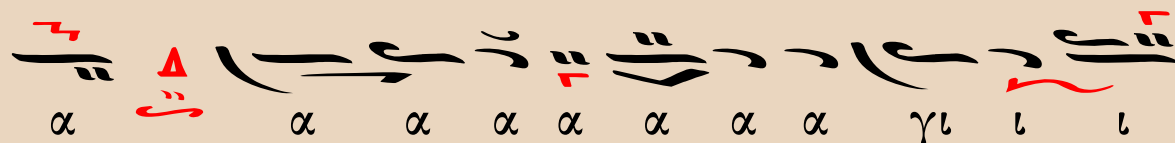
Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

 ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ις

 Α α α α α α α α α α

 α α α α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا a

ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا a

ا ا ا a

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν Γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν

προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρειῖ τὴν
συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν
Θεῷ ζῶντι;

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Ἀ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
ι ι α Αλ λη λου ι α α
α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορός τό·
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ἀ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

οι οι οι οι οι οι Δ ο ο

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

‘Ο β’ Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

‘Ο α’ Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Γ ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε

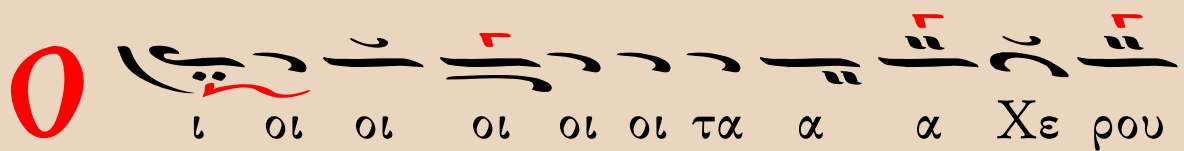
ε ε ε σπο ο ο ο Δ ε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ ο ο

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠδὴ Πά.

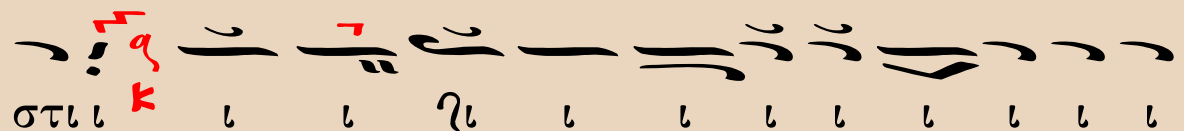

Ὁ ι οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ τα α α Χε ρου

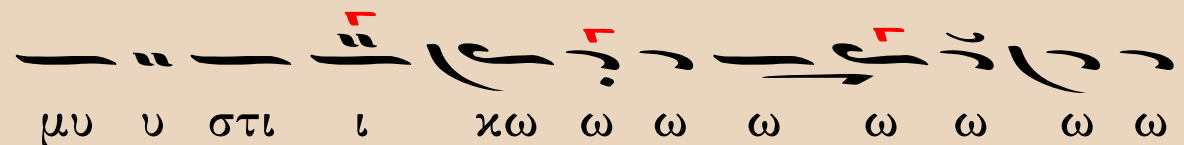
 ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

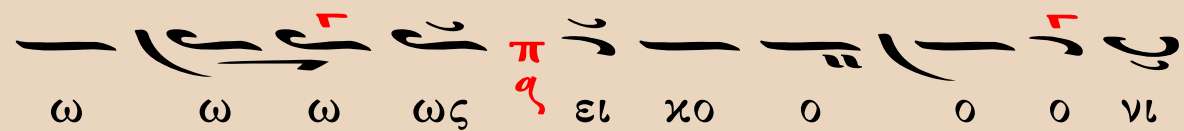

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ

 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 στι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ως ει κο ο ο ο νι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες π ρ

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ρι ι α α

α α α α α δι ι π ρ τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον π ρ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες π ρ πα α α α α

α α α α α σααν π ρ την βι ω ω

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η η

ην **Δ** α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν **π**

Ω ς τον Βα α α α σι λε ε

ε ε ε **κ** ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α α **κ** των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π

Ταις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αι αις δ α ο

ρα α α α α α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω ως κ δο ρυ

φο ρου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν Α α α αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π

Ἄλλο Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

π⁹ **Ο** ι τα α α α α α α α α α
α α α Χε⁹ ρου ου βι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι
ι ι ι μ⁹ μ υ υ υ υ υ υ υ
στι ι κω ω ω ως⁹ ε^πι κο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες π και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι δι οι οι οι οι οι

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες π πα α α α α α α α α α

α σααν κ την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

ω ω ω ω ω ωςτον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α κ των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π ρ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ἄσματος ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ρη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η η και ρυ υ στη ης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν

σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος Δι

Α α α α α α α α α α

α α α α α ξι ι α α α

ξι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο α α α ξι ι

ον και αι αι δι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

οι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι και αι

δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο

Α ^χ α μη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η α α α α

μη η η η ^χ η η η η η η **β**

Ε ^χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ σε υ μνου

ου ου ου ου ου ουου του ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου ου ου

μεν **β** σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο γου ου ου ου ου ου ουου του ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου του

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε υε ευ χα α α α ρα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι ε

ε και αι αι αι υαι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

ου ου ου του ου ου ου ου ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Επί σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν
ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

ᾠχος ᾠ Κε.

η ην γαρ ση η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

η ην μη η η η η η η η η η η

η η η η τρα α α α α α α α μη

η τρα α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο νο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η η η γα α α α

στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α α α α α α πλα α α α

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ρα α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α πει α

α πει ει ει ειρ γα α α α α α α α

α α α α α α ζω α πειρ γα α σα α α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ζω αι αι αι αι αι ρει

ει κε χα ρι ι ι ι ι ι τω κε

τω ω με ε ε νη ^β πα σα η κτιι ι

ι σις ^γ ^δ Αγ γε ε λων το ο συ στη η

μα ^Δ ^δ και αν θρω πω ω ω ω ν το γε ε ε

νο ος ^γ ^δ η γι α σμε ε ε ε ε νε

να α ε ^Δ ^δ και πα ρα δει ει σε λο γι

ι ι κε ε παρ θε νι κο ο ο ν κα

αυ χη η η μα ^Δ ^δ εξ ης Θε ος ε

σα α αρ κω ω ω θη ^β ^λ και παι δι ον

γε ε ε γο ο ο ο νεν ^Δ ^δ ο προ αι

ω νων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων ^γ ^δ την γαρ σην μη η η η

τραν **Δ** θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε **Δ** και την σην γαστε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων + απειρ γα α α α σα α α α

το **Δ** Ε πι σοι χαι αι αι αι ρει +

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη **Δ**

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι **Δ**

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς π ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς Δ ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς εκ τω ω ων

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς π ς

ρα α α α ε εκ των ς ς ς ς ς ς

α α νω ω ω ων ς ς ς ς ς ς

ε ε ε ε ε υε ς α α α υε ς α ς ς

υε ε ε ς α α α α υε ς α α α υε

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς π ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

Γα α υε Γα Γα υε ε ε ε ε Γα α α

υε ε ε ε υε Γα α υε Γα α Γα

υε ε ε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε π Α α α α αλ λη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α π ρ

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει π ρ ει ει ει Γει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει Γει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

3 3 3 13 13 13 13 13 13 13

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

υ υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ ρι ι

ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ο

ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ρη

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε Δ εκ τω ω ων ου ρ

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ρα α α α α α εκτων

ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω

ων κ Α α αλ λη λου ι ι ι α α

α α α α α α α π ρ

Ἐτερον Πέτρου Βυζαντίου
ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ρ

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ρ ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ρ

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

των ου ου ου ου του ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

του ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου ου

ου ου ου σου ου ου ου ου ου σου ου ου

ου ου ου ου ου ου ε εκ των ου ου

με με με γα γα με ε με γα με
 ε γγα γα με με ε γγα με ε γγα γα
 α με γα α με με με γα α γα α με
 τε ε ε με γα α με ε γγα γα με
 γα α με με γα γα α με ε ε ε ε με
 γα α α α α με γα γα με ε αλ
 λη λου ου ι α α α α α α α

Ἔτερον Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

U U U U U U U U U U U U

U U U U U U U U U U U U

U U U U U U U U U U U U

υ υ υ υ υ ρι ι ι το ον

κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π ρ

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ρ εκ τω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ων ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ π ρα α α α ε εκ των

ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α νω ω ω ω

ω ω ων κ ρα α α α α υε ε ε

ε ρα α α α α υε ε ε ε

ε Δ ρα α α α α α α α α α

υε ε ε ε τα α α υε ε ε ε ε

ε ε ε υε ρα υε ρα α ρα υε ε π ρ λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε χε ε υε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε κ ρ ρα α α α

α α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε ρα α α α α α α α

α α α α υε ε ε ε ε ε ε ε

ρα α α α α α α α α α α υε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α ρα α α α α α π ρ α

α α α α α α λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ π ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι

ι α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι

α α α α π α α α α α α α

α α α α α ρα α α α χα α

ρα α α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ιν ρα α α

α α α α α α α α α υε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α α α α α

α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α π α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α α α α

ε ε ε π ρα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α α ρα α α α α

α π α α α α α α λλη λϷ

Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ π Ϸ Ϸ

Ϸ Ϸ Ϸ ι ι α λλη η λϷ Ϸ

Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι α α α α π α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ςα α π

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ςα α

α α α α υε ςα α ςα α α α α υε

ε ε ε ε ε κ ςα α α α α

υε ε ε ε ςα α α α α α υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υε ε ε ε χε ε υε γα α

α α υε γα υε γα α γα α υε ε ε

ε ε υε ε ε ε ε α λλη λθ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α χα α α α α

α α π α α α α α α α α α

α α α α α α α γα α α π

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Ε
ι δο μεν το φως το α λη θι νον
ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
ε εν

ᾠ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο
συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

ᾠδὴ Ἦχος Δι. Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ
λο γη με νον α πο του νυν και ε ως
του αι ω νος (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο
γη με νο ο ον α πο
του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

ᾠχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν τοῦ ἐν
Περσίδι, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Β'.

Α Ε ις πο ολ λα α α

α α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη τω η η προ ο ο

σε ευ χη η η μου Δ ρ ως θυ μι α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ον σου π ε

παρ σι ις τω ω ων χει ει ρω ω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει σα κου σο ο

ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου π

Μ η εκ κλη νης την καρ δι αν μου

εις λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι

ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των

ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε

λει και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε

α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε φα λην

μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου

εν ταις ευδοκiais αυτων κατεπο

θησαν εχομενα πετρας οι κριται αυ

των **π**

Ακουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν **Δ**ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον **π**αδην

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου **Δ**επι σοι ηλπισα μη αντα

νεληστην ψυχην μου **π**

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νε στη σαν το μοι **Δ** και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρτω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω **Δ**

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμαμου ^{Δ ρ} και συ εγνωστας τριβουσουμου ^{Δ ρ}

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ^ε

ε κρυψανπα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α ^δ

και ε πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^κ και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{δ ρ}

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π

Π ροσχεσπροστην δε ησιν μου **Δ** οτι ε

ταπεινωθην σφοδρα **π**

Ρυσαι με εκ των καταδιωκων

των με οτι εκραται ωθησαν υπερ

ε με **Δ**

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυ

χην μου του εξομολογησασθαι αιτω

ονοματι σου **π**

Εμε υπομενουσι δικαιοι

εως ου ανταποδωσω μοι **π**

Εκβαθων εκεκραξα σοι οι

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

μου ^π

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα εις την φω νη της δε η σε ω σμου ^π

Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Γ η με ε ρον η η χα ρις του α γι

ι ου Πνε ευ μα α τος ^δ η μα ας συ

νη η γα α α γεν ^π και πα αν τε ες

αι αι ρο ο ον τες ^κ το ον Στα α α

αυ ρον σου ου λε ε ε γο ο ο μεν ^δ ^δ ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο με ε

νος εν ο νο μα τι ι ι Κυ υ ρι

ι ου ω σα αν να α εν τοι οις υ

ψι ι ι ι στοις

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ο ε χων θρο νον ου ου ου ρα α α

νον και υ πο πο ο δι ο ο ον τη

η η ην γην ο του Θε ου Πα α α τρο

ος Λο ο ο γος και Υι ος συ υ να

ι ι ι ι δι ι ι ι ος ε πι πω

ω λου ου ου α α λο ο ο γου ε με

τρι α σε ση με ρον εν Βη η η θα νι

ι ι α ε ε ε ελ θων ο θε εν

παι αι δε ε ες Ε ε βραι αι αι ων κλαδους

χερ σι κα τε χοντες ευ φη η η η μου

ουν φω ω ω νη ω σαν να α ε εν

τοι οι οις υ ψι ι ι σι οις ευ λο γη

με νος ο ο ερ χο ο ο ο με

ε ε ε νος Βα σι λε ευς του Ι ι ι

σρα α α α ηλ

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δ ε ε ευ τε και η η η μεις ση η

η η με ε ε ε ρον πας ο νε ος Ι ι

ι στρα α α ηλ η εξ ε θνω ων Ε

ε εκκληη σι ι ι α με τα του Προ

φη του Ζα χα ρι ου ου ου εκ βο ο

η η σω ω ω ω μεν χαι αι αι ρε

ε ε σφο ο ο ο δρα θυ υ γα τε

ερ Σι ι ι ων κη ρυσ σε θυ γα τερ

Ι ε ρου ου ου σα α α λημ ο τι

ι δου ο Βασιλε ε ευσσουερ χε ται σοι

πραα α υ υ υς και αι σω ω ω ζων

και ε πι βε βη η κως ε πι πω λον

ο νου υι υι ο ον υ πο ζυ γι ι ι

ι ι ου ε ορ τα ζε τα των παι αι

δων κλαδους χερ σι κα α τε χου ου σα α

α ευ φη η μη η η η σον ω σαν

να α ε εν τοι οι οις υ υ ψι στοις ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο ο ο

με ε ε ε νος Βασιλε ευστου Ι ι

ι ι σραα α α ηλ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

η ν σε πτην Α να στα α σι ιν τη ην σην
προ τυ που με νος η η η μιν η
η η η γει ει ει ει ρας θα νον τα
τη η η προ στα α ξει ει ει ει σου
τον α πνουουν Λα ζα α ρον τον φι λον α
γα θε εκ του μνη μα α τος τε τα α αρ
ται αι ον ο ο ο δω δο ο ο ο
τα ο θεν και τω πο λω ε πι
βας συ υμ βο ο λι ι κως ω σπερεπ ο χη
ματος φε ρο με νος τα ε ε ε θνη τε

κμαι ρο ο ο με νος Σω ω ω τηρ ο

θεν και τον αι νον σοι οι οι προ ο σφε

ε ε ρει ο η γα πη με ε νος

Ι στρα α ηλ εκ στο μα α τω ω ν θη

η η λα α ζον των και νη η πι ι ι ω ν

α κα α α α κων κα θο ρω ν των

σε ε ε Χρι ι ι στε ει σερ χο με

νον εις τη ην Α α α γι ι ο α αν

Πο ο ο λιν προ ε ε ε εξ η η

με ρω ω ω ν του Παα α α α σχα

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. "Ότι έκραταιώθη τὸ έλεος αὐτοῦ έφ' ήμᾶς,
καί ή ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Π ρο εἶ η με ε ρω ω ωντουου Πα

α α σχα ηλθεν Ι ι η η σου ους εις

Βη η θα νι ι ι ι αν και προσηλ

θον αυ τω οι μαθηται αυ του λε

ε γον τε ες α α αυ τω Κυ ρι ε

που θε ε ε λει εις ε τοι μα σω με ε ε

εν σοι οι φα γει ειν το Παα α α σχα

ο δε α πε ε στει ει λεν α αυ τους α

πελ θε τε εις την α πε ε να α αν τι ι

κω ω μην ^Δ και ευ ρη σε τε αν θρω

ω ω πον ^κ κε ρα μι ον υ δα τος

βα α στα α ζο ο ο ον τα ^Δ α κο λου

θη σα τε ε α αυ τω και τω οι κο δε σπο

ο τη ει ει πα α α τε ^π ο Δι

δα σκα α α λο ος λε ε γει ^Δ προς ^ϕ σε

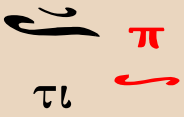
ποι ω ω το ο Πα α α σχα με ε τα α

των μα α θη τω ω ω ν μου ^π

Του̅ αυ̅του̅. Ἦχος ὁ αυ̅τός.

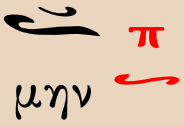
Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω ^Δ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην

Σ η με ερον η η χα ρις του α γι

ι ου Πνε ευ μα α τος η μα ας συ

νη η γα α α γεν και πα αν τε ες

αι αι ρο ο ον τες το ον Στα α α

αυ ρον σου ου λε ε ε γο ο ο μεν ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο με ε

νος   εν ο νο μα τι ι ι Κυ υ ρι

ι ου Δ ω σα αν να α εν τοι οις υ

ψι ι ι στοι οι οι οι οις Δ ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το β Δ

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκάλεσεν Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Ἰούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. Σκύμνος λέοντος Ἰούδα, ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβη· ἀναπесῶν ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος, ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως

ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν· δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῆ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ· χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ἢ γάλα.

Προφητείας Σοφονίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρεῖ Κύριος τῆ Ἱερουσαλήμ· Θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου· Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατός, σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου. Οὐαί! τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὄνειδισμόν; Ἴδου ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκά σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰσκαύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἴδου ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός, πραῦς καὶ

ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ἀπὸ ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως διεκβολῶν γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου, ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ· καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι, διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῷ τόξον· ἐπλησα τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε, ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ· καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς αὐτοῦ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ· Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

**Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·**

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις: Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Χ αἰ ρε καὶ εὐ φραῖνου πο ο λι ις Σι ι

ων **β λ** τερ που καὶ α α γα αλ λου **β λ** η

Ε εκ κλη σι α του ου ου ου Θε ε ε ε

ου ^ν _δ ι δου γαρ ο βα σι λευς σου πα

ρα γε γο νεν εν δι και ο ο συ υ

νη ^β _χ ε πι πω λου κα θε ε ζο με ε

νος ^β _χ υ πο παι αι δων α νυ μνου ου ου

με ε ε ε νος ^ν _δ ω σαν να α εν

τοι οι οι οισ υ ψι ι ι στοι οισ ^ν _δ ευ

λο γη με νο ος ει ^Δ _δ ο ε ε χων

πλη η η θος οι κτι ιρ μω ων ε λε η σο

ο ο ον η η η η μας ^ν _δ

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον.

Η λ θεν ο Σω τηρ ση με ρον ε πι την

πο λιν Ι ε ρου σα λημ πλη ρω ω σαι

την γρα α φην **Δ** και παν τε ες ε λα α

βον ε εν ται αις χερ σι βα α α ι

ι ι ι α **Δ** τους δε χι τω νας υ πε

στρω ων νυ ον α αυ τω **Δ** γι νω ω

σκο ον τες ο τι αυ τος ε στι ι ι ι ν

ο Θε ε ος η ημων **Δ** ω ω τα α Χε ρου

ου βιμ βο α α Α α πα α αυ στω ως

ω σαν να α α εν τοι οις υ υ ψι

ι ι ι στοις **Δ** ευ λο γη με ε νο ο

ος ει **Δ** ο ε ε χων πλη η η θος

οι κτιιρ μωων ε λε η σο ο ο ο ον

η η η η μας δλ

Στίχ. Κύριε, ό Κύριος ήμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Ο τοις Χε ρου βιμ ε πο ο χου με

ε νος β λ και υ μνου ου ου με νο ος υ υ πο

ο τω ων Σε ρα φι ιμ δλ ε πε βης ε πι

πω λου δα βι τι κωως α γα α θε δλ και

παι δες σε α νυ μνου θε ο ο ο ο πρε

ε ε ε πωσ δλ Ι ου δαι οι ε βλα σφη

μουν πα ρα α νο ο ο μωσ β λ το α

κα α α θεκτοον των ε ε θνων Δ η κα

θε ε δρα του πω ω ω λου προ ο ε ε

τυ υ υ υ που Δ εξ α πι στι ας ει εις

πι ι στιν β λ με τα ποι ου ου ου ου

με ε ε ε νον Δ δο ο ξα σοι Χρι ι

στε ε ρ ρ ο μο ο νος ε λε η η μων

καιφι λα α α αν θρω ω ω προς Δ

Του̅ α̅υ̅του̅.

Ἦχος λ π Πά.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω Δ ρ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Κ αι νυν και α α ει **Δ** και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

π
μην

Σ η με ερον η η χα ρις του α γι

ι ου Πνε ευ μα α τος **Δ** η μα ας συ

νη η γα α α γεν **π** και πα αν τε ες

αι αι ρο ο ον τες **κ** το ον Στα α α

αυ ρον σου ου λε ε ε γο ο ο μεν **Δ** ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο με ε

Δ νος **Δ** εν ο νο μα τι ι ι Κυ υ ρι

ι ου **Δ** ω σα αν να α εν τοι οις υ

ψι ι ι στοι οι οι οι οισ ρ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος α'.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σου

Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας

τὸν Λάζαρον Χριστέ ὁ Θεός, ὅθεν καὶ

ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα

φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου

 του βο ω ω μεν **Δ** Ω σαν να α εν

 τοις υ ψι στοις **Δ** ευ λο γη με νος

 ο ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου **π**

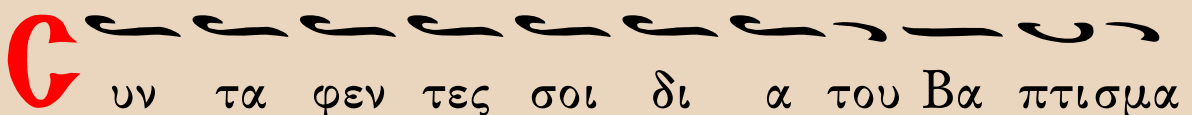
Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Ἔτερον. Ἦχος δ'.

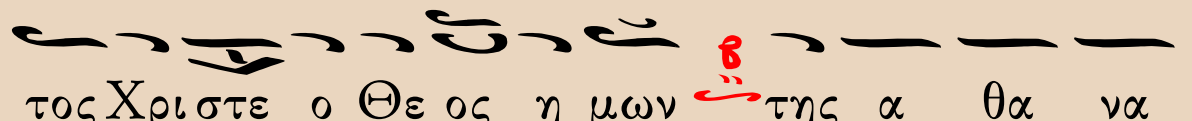
Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ἠξιώθημεν τῆ
 ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά
 ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
 ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

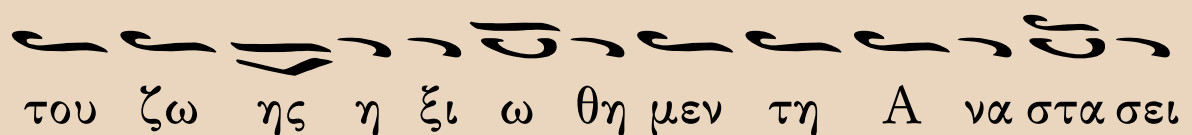
Ἦχος **Δ** Δι.

C υν τα φεν τες σοι δι α του Βα πτισμα

 τος Χριστε ο Θε ος η μων **β** της α θα να

 του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει

σου και ανυμνουντες κρααζο

μεν ευλογημενος ο ερχομενος

εν ονοματι Κυριου ου ου

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα τὰ Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς,
ὑπὸ Χαραλάμπους Τσερκέζη.

ᾠχος ᾠ Πά.

Τ ο πα να γι ον Πνε ε ευ μα το και
τους Α πο στο λους δι ι δα α ξαν λαλειν
ε ε τε ε ε ραις ξε ε ναις γλω ω
ωσ σαις π ρ αυ το τους παι δαστων Ε ε
βραι αι αι αι αι ων τους α πει ρο κα α
α κου ους προ τρε ε πε ται αι κραυ γα α
α ζειν π ρ ω σαν να εντοις υ υ ψι
ι στοις ευ λο γη με νος ο ε χο ο με ε
νος ρ ρ Βα σι λευς του Ι ι ι σρα α

α ηλ π^α

0 συ να ναρχος και συ να ι δι ι

ος Υι ος και Λο ο γο ος του Πα τρος π^α ε

πι πω λου α α λο ο γου γ ηλ θε ση

με ρον κα θε ζο ο με ε νος ε πι την

πο λιν Ι ε ρου ου ου σα α α

λημ π^α ον τα Χε ρου βιμ με τα δε ε ε

ους α τε νι ι ι σαι ου ου δυ υ υ

να α αν ται π^α παι δες α νευ φη η

μη η σαν με τα βα ι ων και αι κλα α

δων + τον αι νον μυστικως α α να με ε ελ

πο ο ον τες π ω σαν να εντοις υ

υ ψι ι ι ι ι στοις τω ελ θον τι σω

σαι αι ε εκ πλα α α νη ης α πα αν το

γε ε ε νο ος η μων π

Π ρο εξ η με ρων του Πα α α σχα η

φω νη σου η κουσθη Κυ υ ρι ι ε

εις τα βα α θητουου Α α α δου ου

ο θεν και τον Λα α ζα α ρον τε τρα η

η με ε ρον η η η γει ει ει ρας π

οι δε παι δες των Ε βραι ων ε ε κρα

α ζο ον ω σαν να ο Θε ο ος η η

μων δο ο ο ξα α α σοι π⁹

Ἦχος Δι.

Ε ι σερ χο με νου σου σου Κυ ρι ι ε

εις τη ην Α α α γι ι ι αν Πο ο

λιν Δ ε πι πω ω ω λου κα θη η

η με ε ε νος β ε σπευ δες ελ

θειν ε ε ε πι ι ι το Πα α θος Δ

ι να πλη ρω ω σης νο ο μο ο ον +

και αι αι Προ ο φη η η τας β οι δε

+ παι δες των Ε ε βραι αι αι ων της Α να στα

α σε ε ως την νι κην προ μη νυ υ υ

ον τες υ πηντωνσοι με τα κλαδωνκαι

βα ι ι ων λε ε ε γο ο ον

τες ευ λο γη με νο ος ει ει Σω ω

ω τηρ ε λε ε η η σο ο ον

η η η μας

Α ο ο ξα α σοι Χρι στε τω εν υ ψι

στοιςκα θη με ε νω ω ε ε ε πι ι ι

του θρο ο νου και νυν προσδο κω ω με

ε ε νω με τα του τι μι ι ι ου σου ου

Στα αυ ρου ου δι ο ευ φραι νε ται θυ γα

α τηρ Σι ων α γα λλονται τα ε ε ε

θνη η της γης κλαδους κα τε χου

ου ου ου σι ι ι παι αι αι δε ες

χι τω ω ω νας οι οι Μα θη ται και

πα σα η οι κου με νη ε δι δα χθη η

η του ου ου βο ο α α αν σοι ευ

λο γη με νος ει Σω τηρ ε λε ε η

η σο ο ον η η η μας

Ἦχος ᾠή Γα.

ο ξα α Πα τρι ι ι ι και

Υι υι ω και αι α γι ι ω ω Πνε ε

ευ μα α α τι ι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις

τους αι ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ων

α μη ην **π**

Π ρο ε εξ η με ρω ω ω ων του γε

νε ε ε ε σθαι το ο Πα α α σχα **κ** η ηλ

θεν Ι ι η σου ου ους εις Βη η θα

νι ι ι α αν **π** α να κα λε σα

σθαι τον τε ε θνε ω ω ω ω τα τε

τρα η με ρον Λα ζα α ρον **κ** και προ κη

ρυ ξαι αι την Α α να α α στα α α

α σι ιν **π** υ πη ην τη η σα αν

α αυ τω ω ω και αι γυ ναι αι αι αι

αι αι κες ^κ Μα αρ θα α και Μα ρι

ι ι α α α δελ φαι αι αι αι του

ου Λα ζα α α ρου ου ^π α να βο

ω σαι αι προ ος α αυ τον Κυ ρι ι ε ει ης

ω ω ω ω ω δε ^κ ουκ αν α πε θα

α νεν η η μωων ο α δελ φο ος ^ν το τε

λε γει ει προ ος α αυ τας ^κ ου προ ει ει

ει ει πο ον υ υ υ μιν ^κ ο

πι στευ ων ει εις ε ε ε με καν α πο

θα α νη η ζη η η σε ε ε ε

ται αι ^π υ πο δει ει ει ει ξα α τε

ε ε μοι που ου τε ε θη η κα τε αυ το

ον ^ν και ε βο ο α α α προ

ος α α αυ τον ^κ ο κτιστηστω ω ω

ων α α πα α αν των Λα ζα ρε δε ε ευ

ρο ε ε ε ^χ ξω ω ω ^{ρρ}

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος δ' Ἱερέως: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος δ' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ἠξιώθημεν τῆ
ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κρίζομεν· Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ' Δι.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος

τος Χριστε ο Θεος ημων της α θα να
του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει
σου και α νυ μνουν τες κρα α ζο
μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου ου

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾶ Πά.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν Δ εϋ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾶ Πά.

Τ ην κοι νην Α να στα σιν προ του σου

Παθουςπιστου μενος **Δ** εκ νε κρων η γειρας
 τον Λαζαρον Χριστε ε ο Θεος **π** ο θεν και
 η μειςως οι Παιδες **Δ** τα της νικησσυμβολα
 φεροντες **π** σοι τω νικητη η του θανα
 του βο ω ω μεν **Δ** Ωσαν να α εν
 τοις υ ψι στοις **Δ** ευ λο γη με νος
 ο ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου **π**

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Ἔτερον. Ἦχος δ΄**

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ἠξιώθημεν τῆ
 ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά
 ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
 ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

Κυν τα φεν τες σοι δι α του Βα ππισμα
τος Χριστε ο Θε ος η μων της α θα να
του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει
σου και α νυ μνουν τες κρα α ζο
μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ κλάδων νοητῶς, κεκαθαρμένοι τὰς ψυχάς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστόν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότη. Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, τοῦ

σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς γενόμενος, φιλόανθρωπε, νέος Ἀδάμ ὡς εὐδόκησας· ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τεταρταῖον Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου, ἀναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδαξας βοᾶν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων σοι· Εὐλογημένος, εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ φίλῳ σου Χριστέ, δάκρυα ραίνεις μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζαρον κείμενον θνητόν· ἐν ᾧ συμπάθειαν ἔδειξας φιλανθρώπως· μαθόντα δὲ τὴν σὴν, παρουσίαν Σωτήρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν, ἐξῆλθον σήμερον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα βαΐα, τὸ Ὠσαννά σοι κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἶ, ὅτι τὸν Κόσμον, εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἔτερον.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πῶλῳ, καὶ ἔρχεται θέλων ἐν Σταυρῷ, πατάξαι τοὺς ἐχθροὺς ὡς δυνατός· διὰ τοῦτο καὶ οἱ παῖδες, μετὰ βαΐων, κρᾶζουσι τὸν ὕμνον· Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι Νικητῇ· δόξα σοι τῷ Σωτῆρι Χριστῷ· δόξα σοι τῷ εὐλογημένῳ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

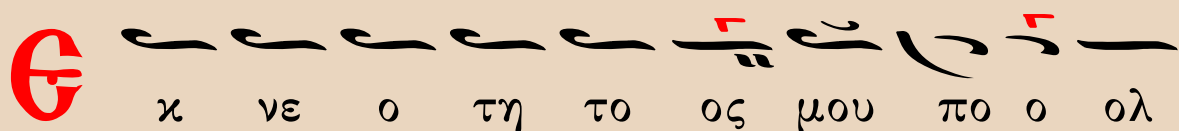
Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ πάλου, ἐπικαθίσας
δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πάθος, τὸ ἐκούσιον φθάσας,
σήμερον ἀκούει, τῶν παίδων, ἀναβοώντων τὸ
Ὠσαννά, τῶν ὄχλων ἀναφωνούντων· Υἱὲ Δαυΐδ,
σπεῦσον σῶσαι οὓς ἐπλασας, εὐλογημένε Ἰησοῦ· εἰς
τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας, ὅπως γινῶμεν τὴν δόξαν σου.

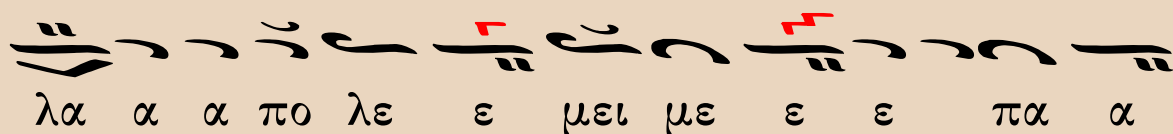
Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δ' Βου.

 κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ

 λα α α πο λε ε μει με ε ε πα α

 α θη η αλλ αυ τος α αν τι λα α

 α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη

 η ηρ μουου (Δίς).

 ο ι μι σου ουν τες Σι ω ων αι σχυν

θη τε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου ^{β λ} ως χο ο ορ το ο ο ος

γα αρ ^{π ρ} πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε

α πε ε ξη ρα α α με ε ε νοι

οι ^{β λ} (Δίς).

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω Πνευ μα α τι ι ^{β λ}

Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται και ^{β λ}

και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι ^{π ρ} λαμ

πρυ υ υ υ νε ε ε ται ^{Δ δ} τη η Τρι

α δι κη η Μο να α α δι ι ι ι Ι

ε ε ρο κρυ υ υ φι ι ι ω

ως **β λ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων **Α** α μη ην **β λ**

Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ

υ ζει **Δ δ** τα τη ης χα α α ρι

το ο ος ρει ει ει θρα α **β λ** αρ δε

ευ ο ο ο ον τα α **π ρ** α πα σαν τη ην

κτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι

ι ι α αν **β λ**

Προκείμενον. ᾠχος δ΄

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

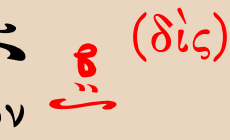
Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

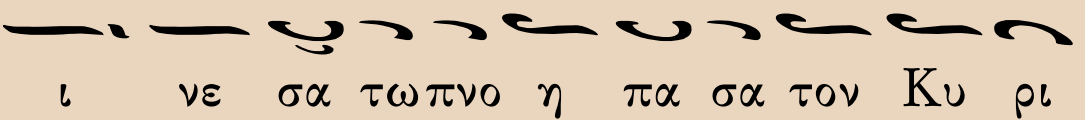
Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα τὰ κάτωθι παρὰ Χαρ. Τσερκέζη

Ἦχος Δι.

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ η με ρο ο ον ο Χρι στος ει σερ χε

ε ε ται εν Πο λει ει ει τη η η Α

γι ι α ε εν πω ω ω ω λω κα

θη η η με ε ε ε νος την α

λο γι ι ι αν λυ υ ων των ε

θνω ων την κα α κι ι στον πα α α

α α λαι αι κε χερ σω με ε ε ε νην

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναστων

αι ω νων Α α μην

Τὸ αὐτό.

Ἰδιόμελον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
άνόμημά μου.

Ἦχος λ Πά.

Ε η με ε ρον η η χα ρις του α γι

ι ου Πνε ευ μα α τος η μα ας συ

νη η γα α α γεν π και πα αν τε ες

αι αι ρο ο ον τες κ το ον Στα α α

αυ ρον σου ου λε ε ε γο ο ο μεν Δ δ ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο με ε

νος Δ ρ εν ο νο μα τι ι ι Κυ υ ρι

ι ου Δ ρ ω σα αν να α εν τοι οις υ

ψι ι ι στοι οι οι οι οις Δ ρ

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς. Ἄνευ στίχου.

Ἦχος δ'. Ὠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ὠφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι,
καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ θεμέλια·
τῇ καταιγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπετίμησας,
περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον
σοι Κύριε. (δίς)

Τροπάρια.

Στόματος, ἐκ νηπίων ἀνάκων, καὶ θηλαζόντων

αἶνον, τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρτίσω, καταλύσαι τὸν ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικῆσαι πάθει Σταυροῦ, τὴν πτῶσιν τοῦ πάλαι Ἀδάμ· διὰ ξύλου ἀναστήσαι τοῦτον δέ, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε. (δίς)

Δόξα.

Αἴνεσιν, Ἐκκλησία ὀσίων, τῷ ἐνοικοῦντι Σιών, σοὶ Χριστέ προσφέρει· ἐν σοὶ δὲ Ἰσραήλ, τῷ ποιητῇ αὐτοῦ, χαίρει· καὶ ὄρη ἔθνη ἀντίτυπα λιθοκάρδια, ἐκ προσώπου σου ἠγαλλιῶσαντο, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῶ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωή· ἐν ἧ ἔστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος. (δίς)

Τροπάρια.

Νεκρὸν τετραήμερον, προστάγματι σῶ, ἐκ νεκάδων σύντρομος Ἄδης, ἀφῆκε Λάζαρον· ἡ ἀνάστασις Χριστέ, σὺ γὰρ καὶ ζωή· ἐν ᾧ ἔστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος. (δίς)

Δόξα.

Ἄσατε λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιών, καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε, Χριστῷ, ἐν Ἱερουσαλήμ· αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρείας· ἐν ᾧ ἔστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ὁ ἀναγνώστης τὴν ὑπακοήν·

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ, αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

‘Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν παίδων τὴν ὑμνησιν, προσεδέξω βοῶντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

‘Ὁ Οἶκος.

Ἐπειδὴ Ἄδην ἔδησας, Ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ κόσμον ἀνέστησας, βαΐοις τὰ νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν, κραυγάζοντά σοι σήμερον· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυΐδ· οὐκέτι γὰρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ· ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν, μόνος

σταυροῦσαι· οὐκέτι καθ' ἡμῶν, χωρήσει τὸ ξίφος· ἢ
σὴ γὰρ πλευρὰ νυγήσεται λόγχη· ὅθεν ἀγαλλόμενοι
φαμέν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ
ἀνακαλέσασθαι.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆς ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Συμεών, Ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ Πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ,
Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα.

Στίχοι

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεών, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.
Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδυστόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατᾶν φυγῶν στόμα.
Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν ἢ τεθάναι,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἶλετο τμηθεὶς ξίφει.
Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῆ κρόκη.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἂν Παῦλε, Μαρτύρων νέφος.
Ἐβδομάτῃ Συμεὼν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος,
Ἀδριανοῦ τοῦ νέου.

Στίχοι

Ἄν οὐκ ἔγνωσ τίς ἐστὶν ὁ φλογὸς μέσον,

Γνώση λαλοῦντος, Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι

Θνήσκων τὶ κράζεις; Σῶτερ, ἠγάπησά σε.
Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν.

Στίχοι

Πώλῳ καθίσας, ὁ λόγῳ τείνας πόλον,
Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποιήσον, καὶ
τὴν σὴν ἐναργῆ κατὰ θανάτου νίκη, τὴν φαιδρὰν
σου καὶ ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὠδὴ Α'.
ω φθη η η η σα α α

αν αι πη γαι αι τη ης α α βυ υ υσ σου

ου νο τι δος α μοι οι ροι και αι α νε

κα λυ φθηθα α λασ ση η ης κυ μαι αι αι

νου ουσης τα θε με λι ι α α τη

κα ται αι γι ι δι νε ε ευ μα α α

α τι τα αυ της γα α αρ ε ε πε τι

μη η σας περι ου ου σι ο ον λα α

ο ον δε ε σω σα ας

Ὁ β' χορός.

α α δο ο ο ον τα α α α ε πι νι

ι κι ι ον υ υ υ υ μνο ον σοι Κυ ρι ι

ε ε

Ὠδὴ Γ'.

N

α α ου σαν α κρο ο το μον

νοσ ε εμ φα α νω ως Θε ος η η μω

ων ^β _λ η η ξει και αι ου χρο νι ι

ει ^Δ _δ εξ ο ρουουςκα α τα σκι ι ι

ου ου ου δα α α σε ε ε ε ε ος ^Δ _δ

Κο ο ρης τι κτουου ου ου ου ση ης α

α πει ει ρανδρουου ^π _ρ προ φη η της πα α

λαι φη η σι ^Δ _δ Δι ο παντεςβο ω ω ω

μεν Δο ο ξα τη δυ να α α α μει ει σου

Κυ ρι ι ε ε ^β _λ

^{Ωδὴ Ε΄.} **Τ** ην Σι ι ων ^Δ _δ επ ο ρουςα

να βη η θι ο ε ευ αγ γε ε λι ζο με

ε νος ^β και την Ι ι ι ε ρου σα λημ

ο κη η ρυσ σω ων ^π εν ι σχυ υ υ

υ υ ι ι ι υ υ υ ψω σο

ον φω ω ω νην ^Δ Δε δο ξα σμε ε

να α ε λα α λη η η θη ^Δ πε ρι σου

ου η πο ο λισ του ου Θε ε ου ου ^β

ει ρη η νη ε πι ι ι τον Ι στρα α

ηλ ^Δ και σω τη η η η ρι ι ον ε

θνε ε σι ιν ^β

Ὠδὴ 5'. **Θ** βο ο η η η η σα α

α αν εν ευ φρο συ υ νη η δι ι και ω

ων τα πνευ μα α τα α Νυντω ω κο ο ο

ο ο σμω δι α θη η η η κη και

νη η η δι ι α τι θε ε ται και ρα αν

τι σμα α τι καινουρ γει ει ται λα ο ο ος

θει ει ου αι μα α το ος

Ὠδὴ Ζ'. Ο ο δι ι α α σω σα

ας εν πυ υ ρι ι ι ι του ου ους Α

βρα μι αι ουςσουου παι δαας και αι τουους

Χα αλ δαι ου ους α νε ε λων οις α α

δι ι κως δι και αι αι ου ους ε νη δρεευ

σαν υ περ υ μνη η τε Κυ ρι ι ε

ο Θεος ο ο των πα α α τε ε ε ρων

ε ευ λο γη η η το ο ος ει

ει β λ

Ὠδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι ο

ον β λ

Ε υ φρανθη η τι Ι ι ι ε ρου

σα α λημ πα νη γυ ρι σα α τε οι α α

γα πω ωντες Σι ι ω ων β λ ο βα σι λε

ευ ων γα α αρ εις τους αι ω ω ω

ω ω να ας Δ δ Κυ ρι ι ος τω ων

δυ υ να α α με ε ε ω ω ων

η η η η ηλ θεν δι ευ λα βει εισθωπα α

σα η η γη δι εκ προ σω ω που αυ

του ου ου και αι αι βο ο ο α

α α α α τω δι Πα αν τα τα ε ερ γα

υ μνει ει ει τε τον Κυ υ ρι ι ο ο ο

ο ον β λ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠιδὴ Α'.

Ω

φθη η σαν αι πη γαι της α

βυσ σου νο τι ι δος α μοιροι β λ και α

νε κα λυ φθη θα λα ασ σης κυ μαι νου

σης τα θε με λι α τη κα ται γι δι νευ

μα α τι ταυτης γαρ ε ε πε τι μησας

πε ρι ου σι ον λα ον δε ε σωσας

Ὁ Β' Χορός:
α δοντα ε πι νι κι ον υ μνον

σοι Κυ ρι ε

Ὠιδὴ Γ'.
Ν α ου σαν α κρο το μον προ

σταγ μα τι σω στε ρε αν ε θη λα

σε πε τραν Ι σρα η λι της λα ος η η

δε πετρα συ Χρι στε υ παρ χεις και ζω η

εν η ε στε ρε ω ω θη η Εκκλη σι ι

α κρα ζου σα Ω σαν να ευ λο γη με

νοσ ει ο ερ χο μενος **β λ**

Ὠιδὴ Δ'. **Χ** ρι στο ος ο ερ χο με

νοσ εμ φα νως Θε ος η μων **β λ** η ξει και ου

χρο νι ει εξ ο ορους κα τα σκι ου δα

σε ε ος **β λ** κο ρης τι κτου σης α πει ραν

δρου **π ρ** προ φη της πα λαι φη σι **Δ δ** Δι

ο παν τες βο ω ω ω μεν **Δ δ** Δο ξα τη δυ

να α μεισου Κυ ρι ε **β λ**

Ὠιδὴ Ε'. **Τ** ην Σι ων επ ο ο ρους

α να βη θι ο ευ αγ γε ε λι ζο μενος **β λ**

και την Ι ε ρου σα λημ ο κη ρυσ των

εν ι σχυ ι υ ψωσονφωννη **β λ** δε δο ξα

σμε να ε λα λη θη πε ρι σου η πο λισ

του Θε ου **β λ** ει ρη η νη ε πι τον Ι σρα

ηλ **Δ δ** και σω τη η ρι ον ε θνεσιν **β λ**

ᾠδὴ ΣΤ'.

Ε

βο η η σαν εν ευ φρο

συ νη δι και αι αι ω ων τα πνευμα τα **β λ**

Νυν τω κο ο ο ο σμω δι α θη κη

και νη δι ι α τι θε ται **β λ** και ραν τι

ι σματι καινουρ γεισθωλα ος θει ου αι ματος **β λ**

ᾠδὴ Ζ'.

Ο

δι ι α σωσας εν πυ ρι

τους Α βρα μι αι ους σου παι δας **π ρ** και

τουουςΧαλδαιους α νε λων οις α δι κως

δι και αι ους ε νη δρευσαν υ πε ρυ

μνη τε Κυ ρι ε ο Θε ος ο των πα

τε ρων ευ λο γη τος ει

Ὡτιδὴ Η'.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νουου με εν τον Κυ ρι ον

Ε υ φρα αν θη τι Ι ε ρου σα λημ

πα νη γυ ρι σα τε οι α γα πων τες Σι

ων ο βα σι λευ ων γαρ εις τους αι

ω νας Κυ ρι ος των δυ να α με ων

η ηλθεν ευ λα βεισθω πα σα η γη εκ

προ σω ωπουαυτου ου και βο α τω Παν

τα τα ερ γα υ μνει ει τε τον Κυ ρι ο ο

ο ο ον

‘Ο Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

’Ωδὴ θ’. ‘Ο εἰρμός.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε
ἐορτὴν· καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν
Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις
κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν. (δίς)

Τροπάρια.

’Εθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε; γραφεῖς, καὶ ἱερεῖς, τί κενὰ
ἐμελετήσατε; Τίς οὗτος εἰπόντες, ᾧ παῖδες, μετὰ
βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζουσιν·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Σωτῆρος ἡμῶν. (δίς)

Δόξα.

Οὗτος ὁ Θεός, ᾧ παρόμοιος οὐδεὶς, δικαίαν πᾶσαν
ὁδόν, ἐξευρῶν δέδωκε, τῷ ἡγαπημένῳ Ἰσραὴλ· μετὰ
δὲ ταῦτα ἀνθρώποις, συνανεστράφη ὀφθείς·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Σωτῆρος ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς; πόδες ὀξεῖς ὑμῶν, αἷμα διεκχέαι Δεσπότης· ἀλλ' ἀναστήσεται πάντως, σῶσαι τοὺς κρίζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἡ Καταβασία. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ο ο ος και αι ε ε πε
φα α νεν η η μιν π συ στη η σα σθε
ε ε ε ο ο ορ τη ην και α γαλ λο
με ε νοι β λ δευ τε ε με ε γα α λυ νω ω μεν
Χρι ι στον π με ε τα βα ι ι ι
ων και αι κλα δωων υ υ μνοι οι οις κραυ γα α
α α α ζο ο ο ον τες π Ευ λο γη
με νος ο ο ερ χο με ε νος Δ εν

ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου Σωω τη η
ρος η η μω ω ω ω ω ν

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θ ε ος Κυ ρι ος και αι ε πε φα νεν
η μιν συ στη η σα σθε ε ορ την
και α α γαλ λο με νοι δευ τε με ε γα λυ
νω μεν Χρι στον με τα βα ι ων και κλα δων
υ μνοι ο ις κραυ γα ζοντες Ευ λο γη με
νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ου Σωω τη η ρος η η μω ω ω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἦχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (Τρίς)

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἶνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δ' Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **π** αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων **Δ** αι

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις **π** Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

β
ω **λ**

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του π αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β κ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς.

ζ Ϛ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ρο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η ρη η η ην και Α α

α α ρα α α α α αρχι ι ι ι

ι ι ι αρχι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ζω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Ky υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α α

α α α γα α α α α α ε ε υε

ε ε ε γ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α

α γ ε

Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὑπὸ Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ο πλειστος ο χλος Κυ ρι ε ε
στρωννου ον εν τη ο δω τα ι μα τι α αυ
των **β λ** αλ λοι δε ε ε κο πτον κλα α α
δους α πο των δεν δρων και ε βα στα ζον
οι προ α γον τες δε και οι α κο λου
θουν τες ε ε κρα ζον λε γοντες **β λ** Ω σαν
να τω Υι ω Δα α βιδ **π ρ** ευ λο γη με
νος ει ει ο ελ θων **Δ δ** και πα α α α λιν
ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μ ελ λον τος σου ει σι ε ε ναι εις την

Α γι αν Πο λιν Κυ ρι ε **β λ** τα κλα δη

των φυ των οι λα οι ε βα στα α ζον **π ρ** σε υ

μνου ουν τες τον των ο ο λων Δε σπο την **β λ** ο

ρω ων τες σε ε πι πω ω λου κα θη με

νον ως ε πι των Χε ρου βι ιμ ε θε ω

ρουν **β λ** και δι α του το ου τως ε βο ων **π ρ**

Ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο

γη με νος ει ει ο ελ θων **Δ δ** και πα α α

α λιν ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ε ξελ θε τε ε ε θνη ε ξε ελ

θε τε και λα οι **βλ** και θε α σα σθε ση με ε

ρον τον βα σι λε α των ου ρα νων **Δδ** ως

ε πι θρο νου υ ψη λου ε πι πω λου ευ τε

λους την Ι ε ρου σα λημ προ σε πι

βαι νον τα **βλ** γε νε α Ι ου δαι αι ων α

πι στε και μοι χα λις **ξδδδ** δευ ρο θε α α σαι ον

ει δεν Η σα ι ι ας **Δδ** εν σαρ κι

δι η μας πα ρα γε νο με νον **βλ** πως νυμ

φευ ε ται ως σω φρο να την νε ε αν Σι

ων ^Δ _δ και α πο βαλ λε ται την κα τα κριτον

συ να γω γην ^β _κ ως εν α φθαρτω δε γα

μω και α μι αν τω ^Δ _δ α μι αν τοι συ

νε ε δραμον ευ φη μου ουντες οι α πει ρο

ο κα κοι παι δεσ ^β _κ μεθ ων υ μνου ντες βο

η σω ω μεν ^π _ρ υ μνον τον αγ γε λι κον Ω

σαν να εν τοις υ ψι ιστοις τω ε χον τι το

με γα ε λε ος ^β _κ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τ ην κοι νην α να στα α σιν προτου ε

κου σι ου παθουςσου εις πι στω σιν παν των

προ εν δει ξα μενος Χρι στε ο Θε ος **β λ** τον

μεν Λα ζα ρον εν Βη θα νι ι α τη

κρα ται α δυ να μει ει σου **Δ δ** τε τρα

η με ρον νε κρο ον ε ξα νε στη σας **β λ**

και τυ φλοις δε το βλε ε πειν ως φω το

δο της ε δω ρη σω σωτηρ **β λ** και εις την Πο

λιν την Α γι αν με τα των σων Μαθη των

ει ση λθες **β λ** κα θη με ε νος ε πι πω λου

ο ο νου **Δ δ** τα των Προ φη των εκ πλη

ρων κη ρυ γ μα α τα ως ε πι των Χε ρου

βι ιμ ε πο χου με νος **β λ** και παι δες Ε

βραι αι ων με τα κλαδων και βα ι ων

προ υ πηντουν σοι **β λ** δι ο και η μεις κλα

δους ε λαι ων βα στα α ζοντες και βα ι

ι α ευ χα ριστως σοι βο ω ω μεν **β λ** Ω σαν

να εν τοις υ ψι ιστοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο με νος **Δ δ** εν ο νο μα τι Κυ ρι

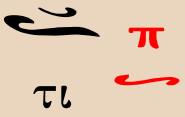
ου **β λ**

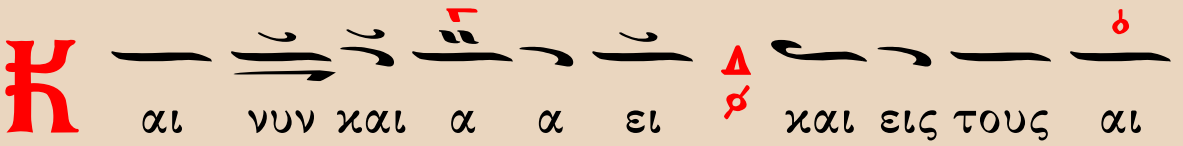
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος **λ π** **Πα.**

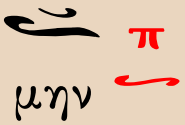
Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ ρ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

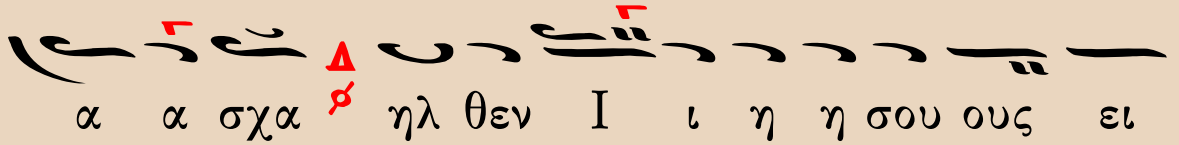
τι

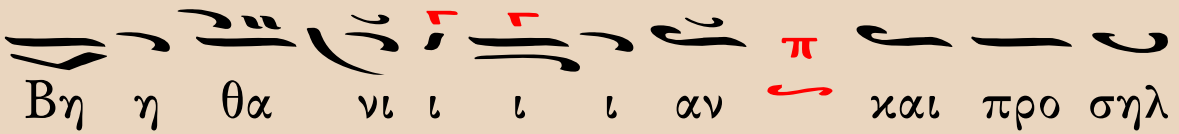
Κ και νυν και α α ει και εις τους αι

 ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην

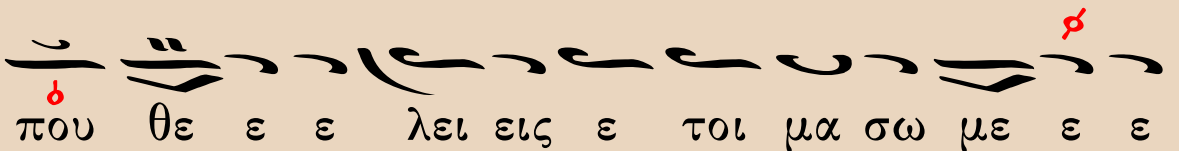
Π ρο εξ η με ε ρω ω ωντουου Πα

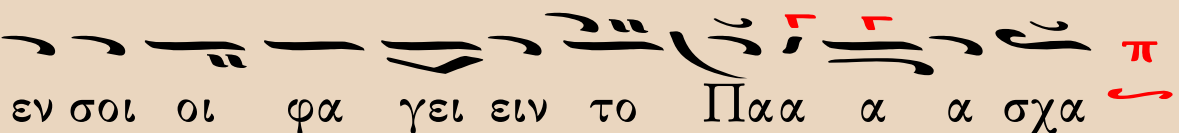
 α α σχα ηλθεν Ι ι η η σου ους ει

 Βη η θα νι ι ι ι αν και προ σηλ

 θον αυ τω οι μαθηται αυ του λε

 ε γον τε ες α α αυ τω Κυ ρι ε

 που θε ε ε λει εις ε τοι μα σω με ε ε

 εν σοι οι φα γει ειν το Πα α α σχα

ο δε α πε ε στει ει λεν α αυ τους α

πελ θε τε εις την α πε ε να α αν τι ι

κω ω μην και ευ ρη σε τε αν θρω

ω ω πον κε ρα μι ον υ δα τος

βα α στα α ζο ο ο ον τα ακο λου

θη σα τε ε α αυ τω και τω οι κο δε σπο

ο τη ει ει πα α α τε ο Δι

δα σκα α α λο ος λε ε γει

Ὁ β' χορός: προς σε ποι ω ω το ο Πα α

α σχα με ε τα α των μα α θη τω ω ω

ων μου

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

Α ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν το κρα τω ρ Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

καὶ Ἁ γι ον Πνευμα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Ἁ γι ος συ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θεου Πατρος Αμην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σουειςτους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι ασαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προςσε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ειν το θελημα σου ο τι

συ ει ο Θεος μου π

Ο τι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π αρατεινον το ελεος σου ουτοις

γι νωσκουσι σε π Αγιος ο Θεος α

γιος ισχυρος αγιος αθανατος ε

λεησον ημας π

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι π

Κ αι νυν και ει και εις τους αιωνων

αι ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π

Χ Α α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ ρ

Α α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ ρ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας Δ ρ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

Οὐν τα φεν τες σοι δι α του Βα ππισμα
 τος Χριστε ο Θε ος η μων της α θα να
 του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει
 σου και α νυ μνουν τες κρα α ζο
 μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
 εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου ου

Ἔτερα Γεωργίου Βιολάκη.

ᾠχος λ Πα.

Ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι
 το ο φω ως Δο ο ξα α ε εν υ
 ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω και ε

πι γη ης ει ρη η η νη η π εν

αν θρω ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι

α π

Υ μνου ου με εν Σε ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν

Σε ε δο ξο λο ο γου ου με ε

εν Σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δι α την με γα α α α α λη

η ην Σου δο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ κ

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ζ κ

Πα α τερ Παν το κρα α α α τος π

Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο γε ε

νες Δ Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

α π

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος κ ο

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου π

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου π

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

η μων ο κα θη η με ε νος εκ

δε ξι ω ω ω ν του ου Πα α α τρος

κ και ε λε ε η η σο ο ν η η η

π
μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος π σι ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου ος Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος Α α α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

π
μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δο ξα

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

π
εν ε ε πι ι ι σε

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε δι ι δα

α α ξο ο ο ο ο ον με τα δι και

ω ω μα α τα α α α σου ου

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ν εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ο ον με ι ι

α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου

ο ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι π

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

γο ον δι δα α ξο ο ον με του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω

η ης εν τω φω τι ι ι ι

ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε θα

α α φω ως π

Π α ρα α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον **κ** το ε λε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι ι

σε **π** Α γι ι ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ο ο ος

Α γι ι ο ο ο ο ο ο Ι σχυ υ υ ρος **κ** Α

γι ι ο ο ο Α α θα να α τοις ε λε ε η

η σο ον η η η μας **π**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

ι **π**

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω ναστων αι

ω ω ω νω ων Α α α μην

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

το ος ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος Α γι

ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ος ε ε

λε η η σον η η μα α α α α α α

ας π

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ευν τα φεν τες σοι δι α του Βα ππισμα

τος Χριστε ο Θε ος η μων της α θα να

του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει

σου και α νυ μνουν τες κρα α ζο

μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου ου

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ϸ
οι Κυ ρι ε

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον **β**
λ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον **γ**
η

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

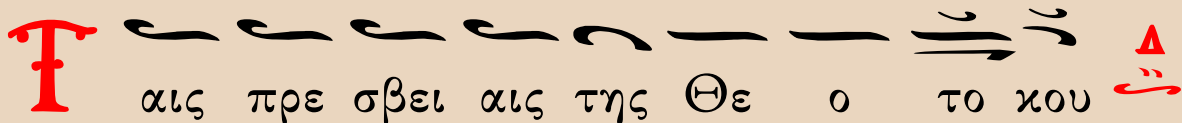

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **γ**
δ

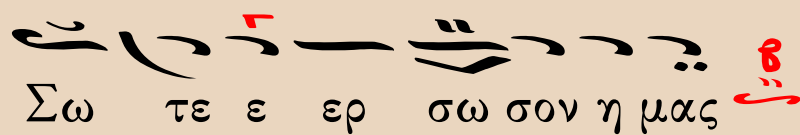

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

 αἰς πρεσβει αἰς τῆς Θεο τοκου

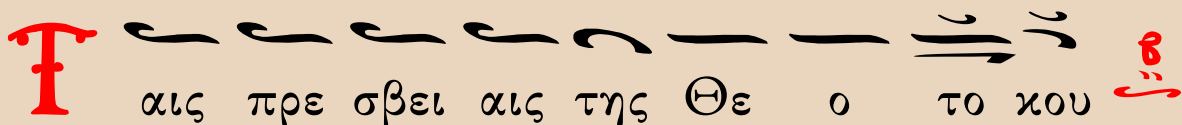

 Σωτε εερ σωσον ημας

Στίχ. β΄. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με.

Στίχ. γ΄. Θλιψιν καὶ ὀδύνην εὔρον καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Στίχ. δ΄. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

 αἰς πρεσβει αἰς τῆς Θεο τοκου

 Σωτερ σωσον ημα αας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

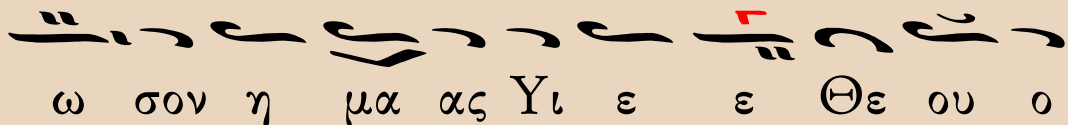
Ἔστι δὲ τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Κ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

ε πι πω λου ο νου ου κα θε σθεις ψαλ

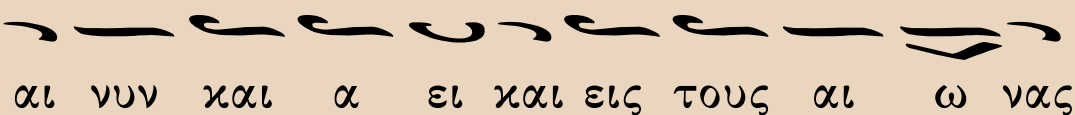

λον τας σοι Αλ λη λου ου ι α

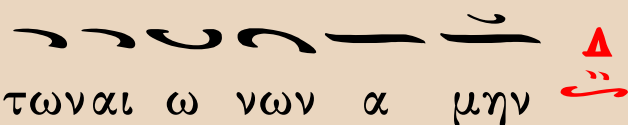

Στίχ. β΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
ἀνταπέδωκέ μοι;

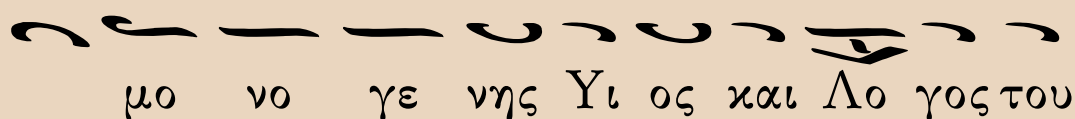
Στίχ. γ΄. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Στίχ. δ΄. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω,
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σου

Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας

τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ

ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα

φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου

βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν

τοῖς υ ψι στοῖς **Δ** εὐ λο γη με νος

ο ο ερ χο μενος ἐν ο νο μα τι Κυ ρι ου **π**

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἴσοδος.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πύλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὰ Ἀπολυτίκια. ᾠχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἔτερον. ᾠχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ

Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῆ
Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Κυ ν τα φεν τες σοι δι α του Βα πτισμα
τος Χρι στε ο Θε ος η μων της α θα να
του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει
σου και α νυ μνου ν τες κρα α ζο
μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Δόξα, καὶ νῦν. Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν
αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω
βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος λ π Δι.

Τ ω θρο νω εν ου ρα νω τω πω λω

ε πι της γης ε πο χου μενος Χριστε ο

Θε ος των Αγ γε λων τη ναι αι νε σιν

και των Παι δων α νυ μνη σιν προ σε δε

ξω βο ων των σοι ευ λο γη με νος ο ερ

χο ο με νος τον Α δα μ α να κα

λε σα σθαι αι αι

Ἦχος Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦχος Ἱερέως τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀΐχορος τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

‘Ο ‘Ιερεύς: “Οτι άγιος ει̃...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

‘Αρχεται ο̃ α’ Χορός.

ᾠχος Δι.

Α μην Α γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μιν Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α α α α α α α α α α

ο ο αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γ ι ι ι ι ι α α α α γ ι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α ν α α α ι ε α θ α ν α

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λ ε ε

ε ε η η η ε λ ε η η σ ο ο

ο ο ο ο ο ν η η η μ α α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

Α α α α α α α α α α

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ρα Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον ρα τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις ρα

Προκείμενον. ᾠχος δ.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν, γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ

εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἅ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι οι οι οι οι Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α Δ
α α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Δι

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι

ι ιμ Δ μυ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη η η η η η η

η η η η η η ζω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α

α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι

σα α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ο

ον υ μνον προ ο σα α α α α α υ

μνο ο ον προ ο σα α α δο ο ον τε ες

πα α σαν νυν βι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη

η η η η η η η ην Δ α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ε ρι

μνα α α α α α α αν Δ

Ω ω ω ω ω ω ς το ον βα α σι ι

ι το ον βα α σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε χε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε βα σι λε ε α α α α α α Δ

των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο με ε ε νοι οι **β**
λ

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αι αις **Δ**
δ α ο ρα τως

δο ρυ φο ρου με νον τα α α α α α ξε

σι ι ι ι ι ι ι ι ιν **Δ**
δ Αλ λη λου

ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α **Δ**
δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ
δ **Ο** ι τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε αε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι μ Δ μυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ στι ι κω ω ως π ει κο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει κο ι

ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η π ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οιζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω **Δ** Τρι α α α

α α α α α α α α α

α α α **ν'** α α α α α α α

α α α α α α α **Δ** Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ **ζ'** υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες **Δ** πα α

α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ ιε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α Δ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με ε ε νοι οι β λ

αις Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι αις α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι ν Δ Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α Δ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ὄνομα
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ γ α π η η η η η η η

η η η χ η η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γ α α π η η η η η η η

σ ω ω σ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρ ι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρ ι ι ε ε

η η η η η ι ι ι ι ι ι

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον

ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' Βου.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ο ο ς και αι ε ε πε

φα α νεν η η μιν π ς συ στη η σα σθε

ε ε ε ο ο ο ρ τη ην και α γα λ λο

με ε νοι β λ δευ τε ε με ε γα α λυ νω ω μεν

Χρι ι στον π ς με ε τα βα ι ι ι

ων και αι κλα δωων υ υ μνοι οι οι ς κραυ γα α

α α α ζο ο ο ο ν τε ς π ς Ευ λο γη

με νος ο ο ερ χο με ε νος Δ εν

ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου Σωω τη η

ρος η η μω ω ω ω ω ν β λ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ε υ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 ε ερ χο 0 0 με ε ε νο ος εν

0 νο 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Δ

κυ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ου Δ Αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Ἐτερον. Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος Ζω.

υ λο ο ο ο ο ο ο ο γη η

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ι ι ι ι

ι ι ι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι κυ ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ρα α α α α α ρα α α

α α α α α α λ λε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε υε ε ε ε ε ι α α α

α α α υε ρα α α α α α

α α α α α π α α α α α α α

υε ε ε ε ε ρα α α α α υε π

ρα α α α ρα α α α α

α α α α α α α αλ λη π

η η η η η η η η ρη η

η η η η η η η η η η ρα α α α π

λλη η η η ρη η η η η

η η η η η αλ λη λ ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι

ι αλ λη λ ς ς ς ς ς ι ι ι

α α α α α α α α α λε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε γε ε β λ ρα α α α α α

ρα α υε ε ε ε υε ε ε ε ε ι ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ι ρ α α

α υε ρα α α α α α α α α α α

α υε ε λ ρα υε ε ε ε ε ε

υε ρα α α υε ρα α ρα α υε ε τε

υε ρα ρα υε ρα α υε λ ε ε ε ρι ρε

ε ρι ρε ε εμ τε ρε ε ρι ρε ρε ρδ

δ δ τε ρε ρδ δ δ τε ρ τε ε ρι ρε ε ρι

ρε ρε ε ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ε

ρι ρι ρε εμ ^z τε ρι ρε ρε ρε ρε ε

ε ρε ε ρεμ τε εμ τε ε ε ρι ρι^η ρι

ρε ε ρε ε ρεμ ^z τε ρε ε ρε ρε ρι

ρι ρι ρε ρεμ ^Δ τε ρε ε ρε ρε ρι ρι

ρι ρε ρεμ ^{η η} τε ρι ρι^η ρι ρε ε ε ρε

ε ε ρι ρε ρε ε ρε ε ε ρι ρε ρε ε

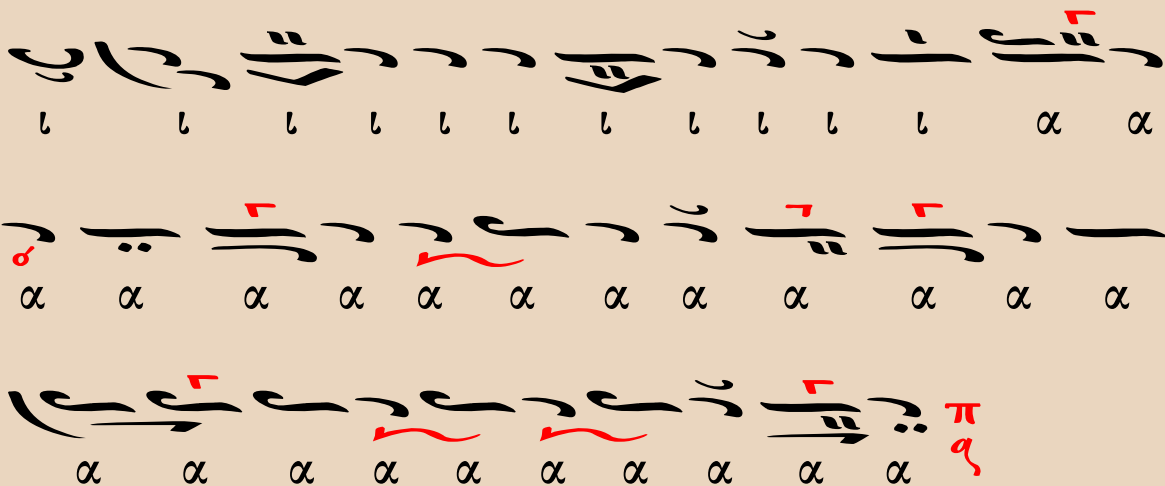
ρι ρι ρε εμ ^z ε ρε ρε ε ρι ρεμ τε

εμ τε ε ε ρι ρι^η ρι ρε ρε ε ρε εμ

τε ε τε ε ε ρι ρι^η ρι ρε ε ρε ε ρε

εμ τε ε ε ε ε υε γα γα υε ε

ε ε ε ε ^π αλ λη λυ υ υ υ υ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

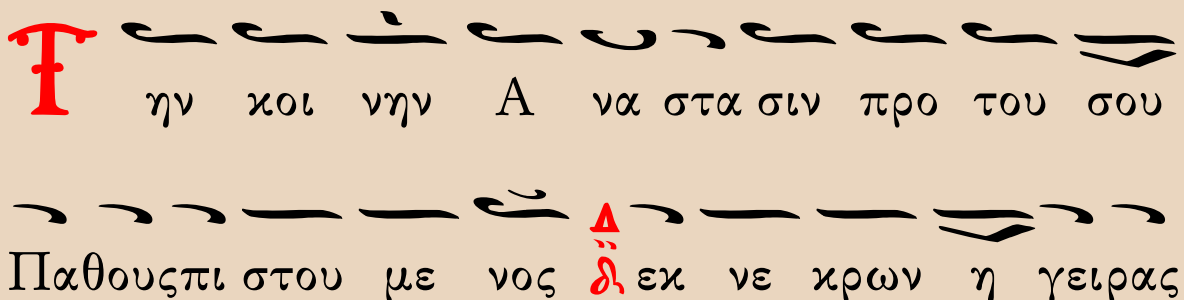
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

τον Λαζαρον Χριστε ε ο Θεος ^π ο θεν και

η μεις ως οι Παιδες ^Δ τα της νικησσυμβολα

φεροντες ^π σοι τω νικητη η του θα να

του βο ω ω μεν ^Δ Ω σαν να α εν

τοις υ ψι στοις ^Δ ευ λο γη με νος

ο ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ου ου ου ^π

‘Ο ‘Ιερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεντην δο ο ξανσου ο τι
η ξι ω σας η μαςτων α γι ων σου με
τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ρανμε λε ταν την δι και ο
συ νηνσου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

ᾠ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε
ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

 (δίς).
του αι ω νος

Ε
ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ὁ β΄ Χορός. α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Καὶ ἀπόλυσις.